

Základní škola Benešova, Třebíč

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Život kolem nás

Velikonoční dílničky

Ve čtvrtek dne 6. března 2008 se jako každoročně konaly Velikonoční dílničky. Tento den byl pro žáky prvních tříd a předškoláky. Děti si tu mohly vyrobit různé krásné velikonoční dekorace – velikonoční kuřátka, zajíčky z kartonu...

Více na str. 16

Malování perníčků

Foto: Zoja Chimed - Ochir

Zábava

Pohádková krajina Sladký ráj

Na okraji krásné zelenající se louky s různými druhy pestrobarevných květin rostou stromy, ale nejsou to obyčejné stromy, jsou to kouzelné stromy, které jsou ověšeny zlatými jablky a na jejich listech jsou kukly od motýlů celé zabalené v růžové cukrové vatě s příchutí jahod. Po pravé straně louky teče se sladkou vodou...

Více na str. 23

Sport Zpráva

Dne 15. 4. 2008 v 9 hodin se na základní škole Benešova v Divadélku pod schody uskutečnila beseda s trebičským horolezcem Jiřím Jakubcem. Povídal nám o výpravě do Nepálu ...

Více na str. 21

Kultura AniFest 2008

Ve dnech 7. května až 13. května 2008 probíhal v Třeboni sedmý ročník Mezinárodního festivalu animovaného filmu - AniFest. Díky tomu, že jsme se podíleli na tvorbě trikového filmu, jsme se v posledních dvou dnech, tj. 11. a 12. května 2008, tohoto festivalu zúčastnili. V jeho průběhu jsme si z bohatého programu vybrali...

Více na str. 8

30 let Základní školy Třebíč, Benešova

Tento rok slaví naše škola třicet let své činnosti. Já osobně jsem v ní zatím prožil 28 let, což je polovina mého života. Jak moc mě tato škola ovlivnila...

Více na str. 2

Kultura

Beneška zpívá, hraje a tančí

Naše škola opravdu zní zpěvem a hudbou. Vždyť tu pracují pěvecký, flétnový i taneční soubory. Soutěží se zde v sólovém zpěvu, dokonce nedávno jsme drželi palce Luce ...

Více na str. 5

Tvůrci trikového filmu v Třeboni

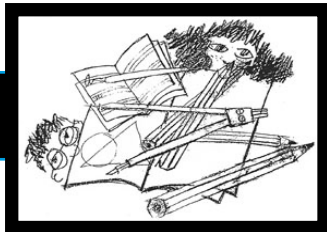
Foto: Jiří Kaman

Život kolem nás

Jak se dříve žilo

Všimli jste si projektů visících v 1. poschodí na 2. stupni? Ještě ne? Určitě se tedy u nich zastavte a zkuste alespoň trochu času strávit jejich prohlídkou a studiem.

Více na str. 13

Obsah

Obsah.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2
GAG - BEN, časopis, který inspiruje, pobaví, informuje.....	3

Kultura

Vydejte se po stopách Járy Cimrmana.....	5
Beneška zpívá, hraje a tančí.....	5
Děti dětem.....	6
Koncert na rozloučenou.....	7
Anifest 2008.....	8
Ať žije kino a film!.....	9
Tancovala jsem od malička.....	10
Objevte styly pouličního tance.....	11

Život kolem nás

Paní Doris se dívá na svět mladýma očima.....	12
Jak se dříve žilo.....	13
Jak jsme zvládli přijímací zkoušky.....	13
Mé povolání se mi vždy líbilo.....	14
Lubor Pokorný: Riskuje pro naše životy.....	14
Navštívili nás rakouští kamarádi z Vídně.....	15
Projektový týden na 1. stupni.....	15
Velikonoční dílničky.....	16
Víte, kdo nebo co je „Všeználek“?.....	16
Nové redaktorky se osvědčují.....	17

Školkáčci se vydováděli v tělocvičně.....	18
Pizza snails.....	18
BMW od prvního šroubečku.....	19
Besedovali jsme se členy RAF.....	19

Sport

Velikonoční turnaj.....	20
Zpráva.....	21
Běh na Hrádku.....	21
Trénovali jsme v Dačicích.....	22
Všechna družstva atletického žactva vítězí.....	22

Zábava

Máte rádi pohádky?.....	23
Sprcha.....	24
Jazykolamy v cizích jazycích.....	24
Rodina Homolkovic.....	25

Složení redakce

Šéfredaktor: Kateřina Sobotková

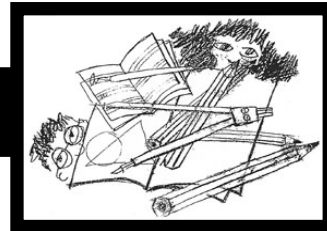
Zástupce šéfredaktora: Zoja Chimed Ochir

Fotografové: Kristýna Dobšínská, Hana Chlupáčková

Grafici: Kristýna Dobšínská, Marcela Kloudová, Kateřina Veselá

Rubriky:

1. Kultura- Nikola Buchalová, Kristýna Dobšínská, Věra Pelánová
2. Život kolem nás- Kristýna Dobšínská, Nikola Doležalová, Dana Fialová, Marcela Kloudová, Aneta Vitamvásová
3. Sport- Ivana Benáčková, Hana Chlupáčková, Kateřina Sobotková
4. Zábava- Jana Dvořáková, Renata Charvátová, Zoja Chimed Ochir, Kateřina Veselá

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři,
nyní vychází poslední letošní číslo školního časopisu GAG-BEN.

Gratuluji všem devátákům, kteří se dostali na střední školy, gymnázia nebo učiliště. Přejí jim úspěšný vstup do nové školy, tudíž i do nového života. Mnoho zdaru také našim stávajícím i novým žákům v příštím školním roce.

Ředitelské okénko

30 let Základní školy Třebíč, Benešova

Tento rok slaví naše škola třicet let své činnosti. Já osobně jsem v ní zatím prožil 28 let, což je polovina mého života. Jak moc mě tato škola ovlivnila, jak moc jsem ji ovlivnil já? V tom prvním případě musím říci, že díky Benešce jsem potkal mnoho zajímavých a krásných lidí. V tom druhém případě musí moji činnost ve škole hodnotit někdo jiný.

Je potěšitelné, že si škola v uplynulých pěti letech udržela vysokou úspěšnost ve výchovné a vzdělávací složce. Již tři roky psali žáci devátých tříd srovnávací testy Cermat z matematiky, českého jazyka a obecných dovedností. Naši žáci byli vždy ve všech složkách nad krajským i republikovým průměrem. V roce 2006/2007 v testování žáků 5. tříd byla naše žákyně mezi osmi žáky v republice, kteří měli ze všech tří částí 100% úspěšnost. Také v přijímání žáků na střední školy a odborná učiliště jsou naši žáci dlouhodobě velice úspěšní. Zhruba 72% – 78% vycházejících žáků odchází na maturitní obory, asi 20% na gymnázia. Škola dlouhodobě pečuje o žáky s vyučovacími problémy (dyslexie, dysgrafie apod.) formou integrace - tito žáci docházejí třikrát týdně za speciálním pedagogem do víceúčelové počítačové učebny, kde společně pracují. Škola zvládá velmi dobře i péči o autistického žáka, pochopitelně za pomoci asistenta pedagoga. Úspěšně si vede i žákyně se zbytky sluchu. V péči o talentované děti jsou na škole od roku 1985 třídy s rozšířenou výukou tělesné výchovy se zaměřením na atletiku. Čtvrtý rok jsou v registru MŠMT. Jejich vedoucím trenérem je Mgr. Josef Vomela. I přes problémy s výběrem do těchto tříd (úbytek žáků, atletika není tak atraktivní sport), dosahují žáci vynikajících sportovních výsledků. Další nabídkou pro talentované děti jsou od roku 1992 třídy s rozšířenou výukou cizích jazyků. Žáci těchto tříd většinou odcházejí na gymnázia či jiné střední školy, usku- tečňují výměnné pobyty s našimi partnerskými zahraničními školami. Škola nabízí ve školní družině a školním klubu množství kroužků, ve kterých mohou děti realizovat své zájmy. Jsou to umělecké kroužky – taneční studio BENE (jeho činnost neohrozil ani nenadálý odchod řady lektorů a s příchodem nových vedoucích znovu nabírá dech), folklórní soubor Rozmarýnek (udržuje lidové tradice našeho regionu), pěvecký sbor Hlásek (udržuje si vysokou úroveň a stále se zlepšuje, letos získal už zlaté pásmo v krajské soutěži a byl porotou velmi chválen), flétnový soubor Fistulka (vloni byl dokonce třetí v národním kole

Jelikož se naše redakce skládá hlavně z devátáků, kteří už odcházejí, chtěla bych vás tímto pobídnout k tomu, abyste převzali naše povinnosti, abyste dál vedli náš časopis, který vždy pobaví, inspi- ruje a informuje, aby si ho každý mohl číst, aby byl zajímavější, zábav- nější a úspěšnější. Doufáme tedy, že ho vkládáme do dobrých rukou, protože náš časopis je jako malé dítě, o které se musíme starat.

Všem našim čtenářům i ostatním žákům přeji úspěšné ukon- čení letošního školního roku, učitelům pevné nervy, úplně všem příjem- ně chvíle strávené všude, kam zavítáte. KRÁSNĚ PRÁZDNINY!!!

Kateřina Sobotková

soutěže Veselé pískání), divadelní soubory (pravidelně se účastní kraj- ské soutěže a tu a tam se dostanou až na národní přehlídku), Studio Pop hudby, výtvarné kroužky keramiky, malování a aranžování, dále kroužky sportovní – kopané, florbalu (řada úspěchů v okresních a kraj- ských soutěžích), stolního tenisu, badmingtonu, gymnastiky a dále kroužky zabývající se prací na PC, ručními pracemi, vařením, fran- couzštinou, matematikou atd. Žáci dosahují výborných výsledků ve většině soutěží, kterých se účastní (viz samostatný přehled). Již osmý rok pokračuje používání prvků daltonského školství na naší škole. Všechny třídy prvního stupně realizují jednou až dvakrát týdně dalton- ský den, ve kterém si sami žáci určí pořadí plnění zadaných úkolů, mohou vzájemně spolupracovat a vyhledávat informace. Druhý stupeň realizuje Dalton formou projektových dnů a v jednotlivých předmě- tech. V únoru 2005 navštívil naši školu holandský pedagogický dalton- ský odborník Roel Röhner, který provedl hospitaci ve třídách a uspořá- dal seminář k daltonské problematice. Naši školu hodnotil velice dobře a na jeho doporučení byl škole v květnu 2005 udělen certifikát Dalton- ské školy, který je umístěn na budově školy.

Z řady projektů, které na škole neustále probíhají, mě velice potěšil projekt zaměřený na spolupráci s mateřskými školami – žáci jedné třídy připraví dopolední program pro své malé kamarády a ten se potom uskuteční buď u nás ve škole, nebo v mateřské škole. Člověk až zírá, jak to funguje a jak všichni spolupracují a starají se. Výborná je i pomoc starších žáků mladším dětem v 1.-3. třídách během vyučování. Do této sociální sféry patří i sponzorování vzdělávání indického chlap- ce Raviraje, díky němuž snad pomůžeme splnit jeho sen být řidičem. Dále děti sponzorují zvířátko v jihlavské ZOO – jedná se o mývala severního. Na obě dobročinné akce získávají peníze sběrem starého papíru.

Na škole už řadu let probíhají pravidelné akce pro veřejnost a mateřské školy – vánoční a velikonoční dílničky, miniatletická olym- piáda, Pevnost školička, vánoční program ve školním divadélku Děti dětem aj. Každoroční školní akademie je nádhernou přehlídkou výsled- ků školních souborů. K důstojnému závěru školního roku přispívá slavnostní předávání vysvědčení žákům 9. tříd, které probíhalo v Kamenném sále na zámku, v sále Fórum nebo vloni v novém divadle Pasáž.

Dvě akce v minulých letech přesáhly hranice země. V roce 2004 jsme zorganizovali 2. dětské mezinárodní olympijské hry, kte- rých se zúčastnily děti z HS Horn z Rakouska, HS Uhlstädt z Německa, ZŠ Poprad ze Slovenska a ZŠ Bechyně. Týdenní akce zahájená řecký- mi bohy a olympijským ohněm, s atletikou, kopanou, plaváním a mini-

maratonem přiblížila dětem atmosféru velké sportovní akce. Olympiáda skončila velkým úspěchem a nutno říci, že do ní byla zapojena nejen skoro celá škola, ale i rodiny, ve kterých byli mladí sportovci ubytováni a které se o ně obětavě staraly. V roce 2007 byla divadelnímu souboru Vrány nabídnuta možnost vystoupení s Theatretrain London v Albert Hall v Londýně. V dubnu začal maraton zkoušek, protože 16 členů souboru se muselo naučit 32 písniček od The Beatles včetně jednoduché choreografie. Na čtrnáct dní přijela i anglická lektorka Tamzin. A byl tu konec září a soubor odjížděl do Londýna. Moc nás potěšilo, že po vlastní ose jelo i 9 rodičů. V neděli 30. září 2007 vystoupily naše děti spolu s tisícer děti z různých koutů Anglie, Irska a Dánska před 4000 diváků v jedné z nejslavnějších hudebních hal světa v Albert Hall. Představení o skupině The Beatles mělo obrovský úspěch, odměněný dlouhotrvajícím potleskem diváků vestoje. V tuto chvíli jsem byl na naše žáky velice hrdý.

Jsem moc rád, že pokračuje projekt Filmového klubu mladého diváka, během kterého žáci zhlédnou pečlivě vybrané filmy a které přináší náměty pro práci v češtině, dějepise, občance či v jiných předmětech. A zároveň umožňují i jazykový výcvik, protože filmy jsou uváděny v originálním znění. Žáci píšou na filmy recenze, diskutují o nich. I divadelní představení škola pečlivě vybírá, aby žáci zhlédli skutečně kvalitní umění (např. Veselé skoky Praha – Na hlavu, Divadlo Drak Hradec Králové – Tajný deník Adriana Molea, Klicperovo divadlo Hradec Králové – Čert a Káča, Prodaná nevěsta, Horácké divadlo a jeho inscenace). Rád také konstatuji, že školní časopis Gagben neustále zvyšuje svou úroveň a stává se tak zajímavým dokladem života školy. Nakladatelství GAGBEN od svého vzniku v roce 2002 vydalo už 15 knih a CD nejen z tvorby žáků, ale i pedagogů. Učitelé dějepisu letos realizovali poutavý a nesmírně zajímavý projekt Dějepisný seriál na webových stránkách školy, ve kterém museli účastníci poznávat ze starých fotografií Třebíče, o která místa se jedná. A k tomu museli pochopitelně zapojit celou rodinu včetně prarodičů.

Škola skoro denně realizuje nějaké projekty, které souvisejí s výukou, a jejichž výsledky jsou prezentovány buď na webových stránkách, po chodbách školy, či si je žáci zakládají do portfolií. Je to množství práce, za kterou děkuji jak pedagogům, tak žákům.

V oblasti mezinárodní spolupráce se nám podařilo získat nové partnerské školy – Realschule Großbottwar u Stuttgartu v Německu, Rosenvangskool Arhus v Dánsku a Gymnázium Wien v Rakousku. Se všemi školami pořádáme každoroční pravidelné výměnné pobyty. S vídeňskou školou navíc pracujeme ve společném projektu Mit Händ und Fiaß a tvoříme trikový film, který byl nedávno uveden i na festivalu v Třeboni. Celý projekt financuje rakouské ministerstvo pro vzdělávání.

Ke své práci potřebujeme vhodné prostory, snažíme se je neustále vylepšovat, ale tato činnost je závislá na financích od zřizovatele. Po mnoha problémech byl v roce 2005 otevřen rekonstruovaný sportovní areál, který vznikl ze školního hřiště. To bylo pro havarijní stav před lety uzavřeno. Nový areál tvoří dvoustmetrový tartanový běžecký ovál, stometrová rovinka, tartanový sektor pro skok do výšky a dálky, sektor pro hod koulí, travnaté hřiště pro kopanou a hod oštěpem a víceúčelové hřiště pro košíkovou, volejbal a tenis s umělým povrchem. Použitý tartan je velmi kvalitní, a tak vznikl ideální prostor pro naše atlety. Byla celkově zrestaurována školní kuchyně, aby vyhovovala evropským normám, vše je z nerez. Bylo instalováno nové přihlašování obědů, lze vybírat ze dvou jídel i dva týdny dopředu, dokonce i přes internet. Vznikla samostatná víceúčelová počítačová učebna pro první stupeň. Jedna z původních PC učeben byla přestěho-

vána do velké třídy, a vznikla tak další víceúčelová učebna, kde může pracovat najednou celá třída – polovina u počítačů a polovina u moderních pracovních stolů. Školní knihovna je také v nových, větších prostorech, takže se stala skutečným informačním centrem – mimo knihy tu jsou DVD, CD, videokazety, časopisy, dva počítače s připojením na internet, dvě tiskárny, kopírka, laminovačka. A je otevřeno po celou dobu vyučování. Vzhledem k poklesu počtu žáků získala školní družina pět samostatných učeben, které jsou moderně vybaveny a umožňují dětem příjemný a zajímavý pobyt. Byly celkově zrekonstruovány žákovské a učitelské toalety v pavilonu A,B,C,E. U tělocvičen byly opraveny sprchy a vybudována sprcha pro pedagogy. Byla obnoven lakový nátěr podlah obou tělocvičen. Ve třídách začala výměna úsporných žárovek za zářivky, aby se tak vyhovělo evropským normám. Byla opravena střecha na pavilonu A. Do tříd jsou nakupovány nové židličky a jsou vyměňovány desky lavic. Pokračuje se v úpravě školního pozemku a v budování arboreta.

Pochopitelně, že ne všechno probíhalo klidně a bez problémů. To ani nelze předpokládat, i když se snažíme o vytváření co nejpříjemnější atmosféry. A plánů máme mnoho. Pokračovat ve zlepšování vztahů ve škole, vymýšlení nových postupů a projektů. Dále chceme pracovat na školním vzdělávacím programu „Přátelská škola – šance pro každého“, abychom mohli co nejvíce naplňovat jeho obsah. Nejvíce rezerv je v materiálním zajištění naší práce – je nutné co nejrychleji dokončit rekonstrukci toalet v pavilonu D (druhý stupeň, celkem 4 patra), vyměnit osvětlení, vyměnit okna v celé budově, obnovit omítku pavilonů, zrekonstruovat učebny chemie, fyziky a přírodopisu, atd. Je toho prostě mnoho!

A především bychom i do budoucna chtěli být školou, kam budou chodit žáci rádi, která bude mít co nabídnout a jež bude centrem jedné městské části. Všem svým kolegyním a kolegům, všem žákům a jejich rodičům přeji do dalších let mnoho zdraví a štěstí. A naši „Benešce“ minimálně ještě několikrát třicet.

Mgr. Jaroslav Deji
ředitel školy

GAG-BEN - časopis, který inspiruje, pobaví, informuje

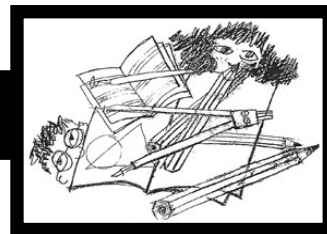
Nápad vydávat školní časopis se zrodil roku 1991 ve třídě 7.B, jejímž třídním učitelem byl pan učitel Milan Zeibert. Nulté (zkušební) číslo vyšlo v červnu téhož roku a od září školního roku 1991/1992 začal GAG - nezávislý časopis žáků ZŠ Gagarinova ul., Třebíč vycházet pravidelně. Redaktoři jej psali na stroji na formát A4, doplňovali jej ručně psanými nápisy a kreslenými obrázky, rozmnožovali jej na cyklostylu.

Proč GAG?

Tato zkratka má dva významy. Jedním významem je zkratka bývalého názvu ulice, na níž naše škola stojí, druhým anglické slovo „gag“ /geg/, které vyjadřuje něco směšného nebo legračního (války polárkových dortů, neblahé sprchy, nechtěné koupele a šilené honičky ze starých grotesek).

A co jste tehdy mohli číst na stránkách GAGu?

Zajímavá upřesnění o radostech a starostech školy, miniankety, soutěžní otázky, sportovní a hudební stránky, básničky žáků,Redakce časopisu GAG byla například hlavním iniciátorem zajímavé akce „Barevný týden“ (žáci se scházeli se svými učiteli oblečení do oděvů určených barev) nebo soutěže o nejsilnějšího muže školy GAGMAN (prokázání sportovní zdatnosti). Nechyběly ani rozhovory (např. s

bývalou žákyní školy Jiřinou Nožičkovou, účastnicí Letních her bez hranic) a reportáže (Byli u nás Vlámové). Ze 4. čísla časopisu GAG se dozvídáme, jaké byly výsledky 3. ročníku Velikonoční laťky, s výsledky letošního ročníku se seznámíte v květnovém čísle GAG-BENU.

A proč GAG-BEN?

Ulice Gagarinova byla přejmenována na Benešovu, a proto od začátku školního roku 1992/1993 je název časopisu rozšířen o další tři písmena. Tedy GAG-BEN. (Pod tímto názvem vychází již 16. ročník).

Změnil se nejenom název, ale i formát časopisu z A4 na A5, přibýly fotografie. Časopis získal i své sponzory.

S novým školním rokem přišla nová redakce. Pokračovala v započaté práci, zachovala formát i obsah. Svě čtenáře seznámila s „Týdnem Evropy“ na naší škole, na svých stránkách přivítala usměvavou studentku z Birminghamu, u nás učitelku angličtiny, Claru Penn. „And if you see someone without a smile, give him one of yours.“ „Uvidíte-li kolem sebe někoho bez úsměvu, buďte to vy, kdo se na něj usmějete.“

Redakce připravila nová pravidelná setkání v Galerii úspěšných absolventů školy, na své stránky zařadila i reportáže z akcí 1. stupně (Výlet na český „Klondajk“).

V průběhu dalších let se střídaly redakce, došlo i k jisté odmlce, ale časopis nezankl. V prvním čísle školního roku 1998/1999 informovala redakce o zapojení školy do programu Comenius „Společně do nového tisíciletí“. Čtenářům časopisu nezůstal lhostejný život velryb a tuleňů, a proto poslali protestní dopisy na jejich záchranu.

Nové tisíciletí přineslo zásadní změnu i pro školní časopis. Redakce se vrátila opět k formátu A4, začala zpracovávat texty na počítači, využívat počítačové grafiky, zařazovat více fotografií. Do práce se zapojili i další vyučující – Eva Pokorná, Dana Špidlová, Josef Vomela.

Foto. L. Jakešová

Redaktoři získali nového sponzora – Muziku (kazety, plakáty apod. jako odměna pro výherce soutěží). Na stránkách časopisu se čtenáři pravidelně setkávali s Úvodníkem, Ředitelským okénkem, Řádky ze senátu, Literárním koutkem, recenzemi, zábavnými stránkami, reportážemi týkajícími se života školy. Redakce se například zúčastnila setkání s představiteli města kvůli havarijnímu stavu školního hřiště, uveřejnila dopis školního senátu ministerstvu financí, nezapomněla ani na třídy s daltonským vyučováním a na sportovní i kulturní úspěchy žáků. Čtenáři se zasmáli při čtení veršovaných reklam.

Redakce, která začala pracovat ve školním roce 2006/2007, se snažila především o zlepšení grafické stránky - titulní strana s logem školy, názvem, uvedením ročníku, čísla atd., grafické zpracování anket, tiráž. Zařadila i nové stránky věnované určitému tématu – Ptali jsme se, Jak trávíme volný čas, Stránka pro dívky, Co se do časopisu nevešlo. Koordinátorkou časopisu se stala Eva Pokorná. Na jaře 2007 se členky redakce zúčastnily projektu „Média tvořivě – Tvorba školního časopisu“. Seminář znamenal velký přínos pro celou redakci. Účastníci semináře pod vedením zkušených lektorů společně tvořili vlastní časopis. Dozvěděli se, jaké náležitosti má takový časopis mít.

Školní rok 2007/2008 přinesl další zkvalitnění. Škola zakoupila nový počítačový program ADOBE CREATIVE SUITE, jehož části Adobe In Design a Photoshop při úpravě textů, fotografií a celkovém konečném zpracování před tiskem velmi pomáhají. Vedení školy také v tomto školním roce zavedlo povinně volitelný předmět Žurnalistika, v němž jsou žáci seznamováni s publicistickými žánry, učí se komunikovat s neznámými lidmi, zpracovávat získaný materiál na počítači.

Od letošního školního roku se časopis změnil především po stránce grafické, obsahová stránka byla vhodněji uspořádána. Z původních osmi stran v roce 2000 se počet stran zvýšil na 24, časopis má své pravidelné rubriky - Kultura, Život kolem nás, Sport a Zábava, všechny stránky jsou stejně upraveny a efektivněji využity. Každé číslo přináší Fotostory, již redaktorky samy vytvářejí. Nechybějí ani reportáže z významných projektů (např. natáčení trikového filmu - projekt „Rukama nohama“, pro deváté ročníky projekt o holocaustu), z výměnných pobytů (Dánsko, Rakousko, Německo), z kulturních akcí (vystoupení žáků v londýnské Albert Hall) a sportovních klání (např. mezinárodní pětiutkání v Rakousku). Redaktoři se zajímají o dění kolem nás (Dopoledne s Tomášem Zelenkou, Týrání zvířat, Škola kamarádí se školkami...). Pravidelně zařazují rozhovory se známými osobnostmi (Arnoštem Goldflamem), ale i s prvňáčky. Stránek časopisu využívají i mladí literáti. A protože čtenáři se rádi baví, čekají je veselá vyprávění, zábavné testy a soutěže.

Každým dalším číslem se redakce snaží svou práci zkvalitnit, aby školní časopis GAG-BEN opravdu své čtenáře inspiroval, pobavil a informoval.

Eva Pokorná

Fotografie redakční rady:

1. řada zleva: Dana Fialová, Nikola Doležalová, Aneta Vitamvášová, Kristýna Dobšínská, Renata Charvátová, Kateřina Veselá
2. řada zleva: Jana Dvořáková, Marcela Kloudová, Hana Chlupáčková
3. řada zleva: Anchul (Zoja) Chimed Ochir, Nikola Buchalová, Věra Pelánová, Kateřina Sobotková, Ivana Benáčková

Vydejte se po stopách Járy Cimrmana

Stopy Járy Cimrmana - právě tak se jmenovala výstava v třebičské Galerii Malovaný dům, která byla k prohlédnutí od 22. ledna do 9. března 2008. Expozice byly věnovány především osobnostem, které v slavném souboru působily, ale také pražským divadelním scénám, kterými „Cimrmani“ prošli. Nechyběly ani zajímavé fotografie a scénické prvky z různých představení.

Neuškodí vám teď ukázat historii divadla Járy Cimrmana a s ním i pár představení:

Původcem myšlenky založit Divadlo Járy Cimrmana byl Jiří Šebánek. Vycházel přitom z velkého ohlasu na rozhlasový pořad „Vinárna U pavouka“ (Jára Cimrman se narodil ve vinárně) a navrhl převést tento druh humoru s příchutí mystifikace a pseudovědeckosti na divadelní scénu. Dne 29. října 1966 seznámil s touto myšlenkou Miloně Čepelku, Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka a na této zakládající schůzi bylo rozhodnuto přizvat ke spolupráci Karla Velebného, Jana Trtílka, Oldřicha Ungra a Helenu Philippovou, režisérku Vinárny U pavouka.

Zároveň se Šebánek a Svěrák zavázali, že do konce roku napíší každý jednoaktovou hru. O vánocích 1966 pak mohl Dr. Hedvábný z rozhlasové Vinárny U pavouka vypustit do éteru seznační zprávu: při budování krbu narazil ve své liptákovské chalupě na truhlu s rukopisnou pozůstalostí zcela zapomenutého génia...

Divadlo našlo útočiště v Malostranské besedě a 4. října 1967 zde uvedlo premiéru své první hry Akt. Protože nebyla včas dopsána druhá aktovka - Domácí zabíjačka, byl původní plán uvést dvě mistrovsky aktovky z nouze nahrazen formou, kterou si pak podržela všechna další představení: do přestávky seminář sestávající z odborných přednášek seriózních vědců, po přestávce hra z Cimrmanovy pozůstalosti, předvedená týmiž odborníky.

Mezi Cimrmanovy hry patří: Akt, Vyšetřování ztráty třídní knihy, Němý Bobeš, Afrika, Lijavec, Blaník a další humorné hry, na kterých se podíleli zejména Jiří Verbínek, Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak a další amatérští herci, kteří se s „Járou Cimrmanem“ tak proslavili.

Zdroj: webové stránky
Autor: Kristýna Dobšínská, 9.C

Beneška zpívá, hraje a tančí

Naše škola opravdu zní zpěvem a hudbou. Vždyť tu pracují pěvecký, flétnový i taneční soubory. Soutěží se zde v sólovém zpěvu, dokonce nedávno jsme drželi palce Luce při jejím samostatném koncertu, rádi si zazpívají i mnozí učitelé. Platí tu doslova citát: „Hudba je krásná, líbezná mluva, každému srdci srozumitelná.“

Přečtěte si, co jsme se dozvěděli od vedoucích jednotlivých sborů.

Dětský pěvecký sbor Hlásek Třebíč ze základní školy Benešova ul. byl založen roku 1994. Soubor zkouší dvakrát týdně. Děti jsou zde od šesti do jedenácti let. V současnosti zde zpívá 34 dětí. V repertoáru jsou zařazeny lidové písně, písně soudobých dětských autorů, písničky z pohádek. Děti doprovázejí písně na Orfeovy hudební nástroje a flétny.

Sbor vystupuje v mateřských školách, v domovech důchod-

ců, na charitativních akcích a školních akademiích. Od počátku spolupracujeme s flétnovým sborem z téže školy. Dále spolupracujeme se souborem ZUŠ Resonance pod velením Heleny Valové s kytarovým souborem Jiřího Němce, CHORUS TREBICENSIS a se sborem ANIMATA. Od roku 2001 se pravidelně zúčastňuje okresních a regionálních soutěží ve sborovém zpěvu, v nichž dosahuje výborných výsledků. V regionální soutěži dětských pěveckých sborů se umístil v roce 2006 ve zlatém pásmu, v roce 2007 ve stříbrném pásmu, v roce 2008 opět ve zlatém pásmu.

Dirigent: Lada Doláková
Klávěsní korepetice: Jarmila Šrámková, Irena Fišerová
Kytarová korepetice: Alena Toufarová

Fistulka

Již několik let funguje na této škole flétnový soubor Fistulka pod vedením J. Šrámkové. Děti vystupují na různých akcích – v mateřském centru, pro důchodce, na akademii a koncertech společně s pěveckým sborem Hlásek. Největší úspěch měla Fistulka v minulém roce v Brně, kde se umístila na 1. místě v celostátní soutěži „Pískání pro zdraví“ a postoupila do Prahy. V Praze soutěžilo 9 měst a z 9 souborů se děti umístily na 3. místě. V dubnu tohoto roku se děti z Fistulky v Brně umístily na 2. místě v těžší kategorii.

Vedoucí souboru Jarmila Šrámková velmi děkuje dětem za jejich snaživost a lásku k hudbě.

Kozmarýnek

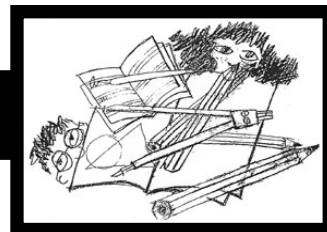
Foto: J. Jakubová

Rozmarýnek

Od roku 1991 působí na naší škole soubor Rozmarýnek. Od začátku je vedoucí souboru paní učitelka Jakubová, která hraje i na harmoniku.

Do Rozmarýnku chodí děti od 1. třídy do 5. třídy. Mají horácké kroje a zpívají a tančí tanečky z oblasti Horácka. Soubor se zúčastňuje různých soutěží folklorních souborů. Největším úspěchem bylo, když se dvakrát dostal do celorepublikového finále a patřil mezi prvních šest nejlepších souborů. Děti vystupují a vystupovaly na různých akcích pořádaných městem Třebíč, např. to bylo „Bramborobraní“ a „Vánoční Třebíč“. Radost dělají důchodcům, kdy jim zpřijemňují jejich různá setkání nebo chvíle v domovech důchodců. Nezapomínají na děti v mateřských školách. Každý rok pobaví děti z MŠ na vánoční akademii. Pravidelně předvádějí své taneční pásmo na školní akademii.

Věříme, že dětem zůstane elán do práce a zůstanou věrně horáckému tanci a horácké písničce.

Projekt BENE

Aneta, Dana a Nikola zpovídaly i paní učitelku Márii Kopeckou.

Jak jste se k trénování BENE dostala?

Jednoduše. Táhla mne hudba natolik, že jsem přiměla děti nejenom k poslechu, ale i k tanci.

A tančily rády. Hlavně jim nevadilo, že musí na sobě i tvrdě trénovat a vydržet i nejtěžší fázi - „pilování“ tj. odstraňovat chyby, sjednotit se s ostatními, vytancovat. Byly to krásné časy.

Kdo vám vymýšlí choreografii?

Choreografii si vymýšlím zásadně sama, i když s dnešními tanečníky je pro mě těžké přimět děti vyjádřit hudbou to, co sama necítím. Hudba mne inspiruje, její dynamičnost, ale i melodičnost.

Je BENE náročné?

Domnívám se, že ne. Pohybově nadaných dětí je mnoho, mají dobré tělesné dispozice a pokud jsou zodpovědné, ctízádnostivé a nechybí jim trocha exhibicionismu, tak pro ně rozhodně chodit tančit do BENE není nijak náročné. Naopak. Je to jistý druh relaxace a realizace.

Jakých úspěchů BENE dosáhlo?

Domnívala jsem se, že nejhezčí a nejčastější budou vzpomínky na 1. místo na celostátní soutěži v Hradci Králové, ale věřte, že nejčastěji mi myšlenky zalétají ne k prvenství v jednotlivých soutěžích, ale k tanečníkům, klukům a holkám s velkými srdíčky.

Na chvíle strávené s nimi nejde zapomenout. Naštěstí se nevracejí jenom vzpomínky, ale i tanečníci. Jejich návštěva nebo společné setkání je pro mě vždy vzácnou chvílí.

Co vzkážete těm,co by chtěli začít tančit?

Že je to dobrý počin.

Co byste BENE popřála do dalších let?

Ať si v něm zatančí s chutí co nejvíce dětí a ať mají na BENE ty nejhezčí vzpomínky.

Mária Kopecká se svými tanečníky

Foto: ze soukromého archivu

Děti dětem

Benefiční koncert Děti dětem se konal již pátým rokem.

Dne 14. května 2008 v divadle Pasáž hrály a zpívaly děti dětem. Samotný koncert začínal v 18:00 hod. Na jevišti vystoupil dětský sbor z Kroměříže, třebíčská Základní umělecká škola, několik tanečních souborů a plno dalších.

Návštěvníci pozorně naslouchali víc než dvě hodiny hudbě a zpěvu. Celý koncert řídil Frank Spekhorst.

Při pořádání koncertu pomáhali členové Studentského parlamentu. U vchodu vítali hosty, účinkujícím dětem chystali svačiny.

A závěr koncertu? Novorozeneckému oddělení nemocnice v Třebíči byl darován monitor vitálních funkcí v hodnotě 500 000,- Kč.

Autor: Marcela Kloudová, 9.A

Pofadatelská služba studentského parlamentu

Foto: R. Hrušková

Koncert na rozloučenou

Dne 17. dubna 2008 se na naší škole konal koncert populární hudby.

Toto vystoupení uspořádala Lucie Drápelová. Koncert přilákal spoustu posluchačů, v divadle nebylo ani jedno volné místo. Jako předskokan na koncertě se představil pan učitel Jirků, který zahrál tři známé písničky na kytaru. Po skončení jeho příspěvku se už konečně na podiu objevila Lucka, na niž všichni nedočkavě čekali. Na koncertě celkem zaznělo 12 písní, ale Lucka nebyla jediná, kdo si na koncertě zazpíval. Zazněly zde i písně hostů, které si pozvala. Koncert rychle uplynul a přišla poslední skladba. Písnička Boreček, kterou Lucie zazpívala společně s Martinou Jordánovou, sklídila největší potlesk.

Velký dík patřil paní učitelce Fišerové, která tento koncert zorganizovala, a panu učitel Jirků, jenž zde měl roli předskokana a zvukaře. Největší dík patřil Lucčiným hostům a samozřejmě lidem, kteří si udělali čas a přišli si jejich výkony poslechnout.

Jak se ti zpívalo a jak se ti líbila atmosféra, kterou diváci vytvořili?

Ze začátku jsem se toho trochu bála, protože jsem den před koncertem kvůli nachlazení nemohla skoro ani mluvit. Nakonec vše dobře dopadlo a diváci byli taky fajn.

Vidíš ještě nějakou budoucnost ve zpívání?

Určitě ano! Já muzikou žiju. Někomu se moje zpívání líbí, někomu ne, ale hlavní pro mě je, že z toho mám radost a baví mě to na 100%. Do budoucna bych chtěla zkusit jen tak ze srandy X-factor.

Jaký byl tvůj největší úspěch?

Nejsem si tím jistá, ale asi to bude ten můj koncert.

Na co budeš nejráději vzpomínat?

Určitě na všechny ty soutěže, potlesky věnované jen mně....to je opravdu úžasný pocit.

Autor: Ivana Benáčková, 9.C

Konečně se objevila Lucka

Foto: M. Ondrák

Pizza je výborná

Foto: P. Vaněk

Super show ve Vídni

Jak se vám líbí www.manipede.net?

Otázka, na niž měli odpovědět naši mladí tvůrci trikového filmu na velkolepé show ve Vídni.

Petr, Klára a já jsme byli s paní učitelkou Zahrádkovou ve Vídni v rámci Dialog Tour na prezentaci našeho Trikfilmu. O tom, jak se nám líbí stránky manipede, na kterých je vše, co se právě děje s naším filmem a podobně.

Prezentace probíhala na náměstí v Muzeu Qaurtier, kde vystupovala se svým programem mládež z celého světa (Malajsie, Indie, Jamajka...) a celé toto klání natáčela rakouská televize ORF, současně bylo vše vedle tribuny promítnuto na obrovskou digitální plochu. Měli jsme pěknou trému.

Představte si ohromnou světovou akademii. Některá vystoupení byla senzační a jiná by určitě strčilo naše Bene do kapsy. Když jsme jeli autobusem tam, poradila nám paní učitelka každému tři věty, např. „Mir machte es viel Spass als wir die Pixilation in Horn zusammen gemacht haben“ a my jsme se je museli naučit. Byli jsme pěkně potichu a pilně se učili. Na podium jsme se dostali po jedné hodině odpoledne a začali říkat to, co jsme se naučili. (Záznam celého programu byl uveden ještě téhož večera v 19 hodin na ORF 2, bohužel jsme se v té době vraceli zpátky domů.) Poté nás rakouští kamarádi pozvali na pizzu a zmrzlinu.

Na zpáteční cestě jsme se už nemuseli nic učit, a proto jsme začali blbnout s balónky nafouknutými heliem. Ale jinak to byla skvělá zkušenost a bezvadná sranda. Prostě super show.

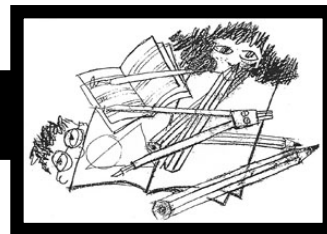
Více na www.interkultureller-dialog-2008.at

Autor: Andrea Dvořáková, 8.A

Na podiu

Foto: P. Vaněk

AniFest 2008

Ve dnech 7. května až 13. května 2008 probíhal v Třeboni sedmý ročník Mezinárodního festivalu animovaného filmu - AniFest. Díky tomu, že jsme se podíleli na tvorbě trikového filmu, jsme se v posledních dvou dnech, tj. 11. a 12. května 2008, tohoto festivalu zúčastnili. V jeho průběhu jsme si z bohatého programu vybrali a navštívili mnoho zajímavých projektů animovaného i hraného filmu.

pobavil i rozplakal.

V neděli večer se na treboňském náměstí promítal film Ratatouille, který sklídl velký úspěch. Druhý den, tedy pondělí, jsme se těšili na náš animovaný film Rukama nohama. Myslíme si, že se nám film povedl. V Třeboni se nám velmi líbilo a byl to hezký závěr celoroční práce.

Autor: Eva Pokorná, Jana Brázdová, 9.D

Na zámeckém nádvoří

Foto: P. Vaněk

V Třeboni jsme se setkali s „naším“ filmovým umělcem panem Milanem Šebestou, pro kterého bylo promítání našeho filmu příjemným překvapením. Konečný střih a ozvučení totiž dodělávali žáci Gymnázia ve Vídni.

Doufám, že se vám náš trikový film bude líbit. Můžete se těšit na jeho uvedení na slavnostní akademii školy.

Ráda bych tímto poděkovala žákům naší školy, kteří vzorně reprezentovali naši školu a během roku předvedli kus práce. Můj dík a obdiv patří zároveň rakouským filmařům panu Rollandu Schuetzovi, Jamesi Clayovi, skvělé organizátorce paní učitelce Irmgard Bebe a Markusi Prillingovi z naší partnerské školy Gymnasium Wien (Boerhaavegasse).

Simona Zahrádková

Školička dětské animace

Foto: P. Vaněk

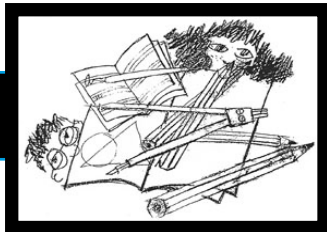
Zaujali nás soutěžní i doprovodné akce.

- 1) Soubor Buchty a Loutky - Divadlo pro děti: Tři malá prasátka (loutkové představení v zámecké zahradě)
- 2) Výstava tvorby Vladimíra Jiráňka v Zámecké galerii (Králic z klobouku, Pat a Mat)
- 3) Školičky animace – workshopy (zde se nám věnovali studenti filmových škol a zkusili jsme si další animační techniky)
- 4) Divadlo J. K. Tyla - hraný film Zahradka z roku 1968 (film byl zakázán a uchován v trezoru)
- 5) Kino Světozor - film „Strachy ze tmy“ – Francie 2007 (technicky velmi zajímavý, ale příliš pesimistický)
- 6) Loutkové divadlo – loutkový film „Staré pověsti české“ z roku 1952 (režie i výtvarné zpracování Jiří Trnka).
- 7) A na závěr jsme v Zámecké konírně stihli ještě pozvánku na Festival Zlínský pes, kde byl představen vítězný festivalový snímek z roku 2007 (sekce dokumentární film) „Na hraně“, který nás

U Schwarzenberské hrobky

Foto: J.Kaman

At' žije kino a film!

Myšlenka vytvoření filmového klubu pro žáky základních škol vznikla asi před třinácti lety. Cílem bylo umožnit dětem zhlédnout kvalitní filmy z produkce české i světové kinematografie, možná takové, které by u nich nezvítězily ve výběru v konkurenci nabídky filmů plných akce, honiček, bojového umění a lehčích scén. Po návratu z kina si pak žáci sdělují své dojmy a názory, diskutují o filmu, dělají projekty, píší recenze. Jaký je ohlas žáků, můžete posoudit sami. Svůj názor vyjádřila Klára Neterdová, žákyně 9.D naší školy.

Za dobu trvání našeho filmového klubu jsme mohli zhlédnout desítky dojemných, veselých, vtipných, smutných, ale i tragických příběhů lidí, se kterými jsme procestovali celý svět, poznali různé kultury i osobnosti. Jen za poslední rok menší studenti hltali očima spoustu čokolády (Karlík a továrna na čokoládu), drželi pěsti odvážným sourozencům (Letopisy Narnie) a soucítili s malým sirotkem (Oliver Twist). My starší jsme se naopak zamysleli nad nesmyslností válek (Šťastné a veselé), navštívili Čínu (Nikdo nesmí chybět), zavzpomínali na zpěváka Johnyho Cashe (Walk the line), žasli nad zpěvem žáků ve francouzském internátu (Slavici v kleci), litovali tragického konce mladíka za druhé světové války (Ostře sledované vlaky), zhlédli adaptaci slavného románu Jane Austinové (Pýcha a předsudek), poznávali soukromí britské panovnice (Královna), fandili nadějně spisovatelce (Miss Potter), tajili dech při plánu na pomstu po atentátu na německých olympijských hrách (Mnichov), též jako menší drželi pěsti sirotku Oliverovi nebo pozorovali strasti našich rodičů a prarodičů za komunismu (Všichni dobří rodáci).

Po takové plejádě skvělých, mnohdy i oscarově oceněných filmů je opravdu těžké vybrat za celé ty dva roky jen jeden nejlepší. Po pečlivé a dlouhé úvaze jsem se rozhodla pro film mému srdci nejbližší – Slavici v kleci. Tento mnoha cenami ověněný francouzský snímek mě zaujal svou jednoduchostí a originalitou. Dojemný a strhující příběh obětavého učitele žáků jednoho internátu si vedle mě zamilovala i většina studentů, kteří na filmový klub chodí. Možná k tomu přispěly i skvělé výkony neokoukaných umělců.

Ilustrační foto

Jelikož jsem v 9. třídě, tedy tenhle rok je pro mě na Benešce poslední, velice jsem se těšila na závěrečný film tohoto roku – Jízda. Režisér Jan Svěrák natočil v roce 1994 nízkorozpočtový film o dvou kamarádech, kteří si koupí ojetou Mazdu, uříznou jí střechu a vydají se na prázdninový výlet bez cíle po jižních Čechách. Cestou potkají mladou dívku Aňu, která se nepohodla se svým přítelem a se kterou se

vydají na společnou cestu.

Snímek obsahuje jednoduché povídání, které nádherně vystihuje atmosféru horkého léta a v jistém smyslu je určitým symbolem svobody. Jízda se stala ve své době velmi populární a lze z ní cítit drásavou závist k těm, kteří se vydali na cestu s nevypočitatelným koncem.

Jelikož je tento český snímek poslední, který jsem ve školním filmovém klubu viděla, můžu s klidem v duši říct, že se řadí k těm nejlepším, které klub promítal. Byl velmi uvolněný a vtipný, což jsem před přijímačkami velmi uvítala. Koncem této recenze, která je zřejmě poslední, kterou na této škole píší, bych chtěla poděkovat všem, co se na výběru filmů a organizaci školního filmového klubu podílejí a popřát jim, aby se třináctý ročník povedl tak jako ten dvanáctý.

Pevně věřím, že si filmový klub zachová svou tradici i do dalších let, protože my všichni ho považujeme za nepostradatelnou součást výuky. Já osobně si klubu moc vážím, nejen z hlediska odpočinku po náročném učení, ale v běžném životě bych se s řadou těchto filmů asi nesetkala, což by byla velká škoda. Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kdo se na organizaci a výběru filmů podílí. Tak tedy – At' žije kino a film!

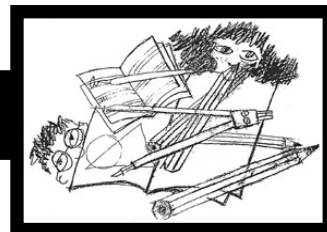

Ilustrační foto

Diváci Filmového klubu dostali bonus – Kousek nebe

Na promítání filmu Kousek nebe jsem byla zvědavá už proto, co nám o panu Jiřím Stránském, autoru scénáře, pan učitel v dějepisu řekl. Za vlády komunismu to neměl lehké, byl zavřen do vězení, i když vlastně nic neudělal, jen se mu nezdál tehdejší režim. A hlavní hrdina filmu, Luboš Příhoda, na tom byl stejně. Byl odsouzen na dvanáct let a u soudu prohlásil: „Dvanáct nebo sto dvanáct, to máte jedno.“ Ve vězení se setkával s různými lidmi, mnohdy i slavnými, jako například s brankářem československého hokejového týmu. Líbilo se mi, jak si ti dva ochočili psa, kolem kterého kopali výkop.

Kousek nebe byl ale i o lásce. Luboš se zamiloval do vězenkyně Dany, s níž se vídal v lékařské ordinaci. Nějakou dobu tam totiž dělal doktorova pomocníka. Oba pak jeli do jiné věznice. Ještě než ale

Luboš odjel, přišla za ním jeho matka. Dozorčí mu však dovolil pouze se na ni podívat kukátkem ve zdi, pak musel odjet.

V druhé věznici stráví Luboš s Danou díky jedné vězněné prostitutce spolu noc. Pak je ale Luboš poslán do nechvalného Leopoldova. Ten přirovnává názvy komunistických vězení k názvům exotických měst a film končí.

Působí na mě zvláště, když starší lidé říkají, že komunisté byli zlatí, ale při tom se naší generaci dává všude možně najevo, abychom tomu nevěřili. S každým filmem a vyprávěním si člověk v hlavě skládá mozaiku a přemýšlí, kam správně patří. Kdo není hlupák a nenechá si kde co namluvit, bude skládat celý život. Jak říkají naši dějepisáři, komunismus buď je, nebo není. Je škoda, že se nemohl pan Stránský dostavit, aby nám k filmu a té době vůbec pověděl své názory, a myslím, že páni učitelé Míkoláš a Zeibert se toho úkolu, vlastně mluvit za něj, zhostili dobře. Projekt byl poučný a dal nám další kousky do mozaiky.

Autor: Radka Zavadilová, 9. D

Nenechte si ujít zajímavý film Spongebob v kalhotách

Jednou jsme byli u sestřenice a velice jsme se nudili. Ségra navrhla, abychom se mrkli na nějaký film. Sestřenice vybrala „Spongeboba“ a řekla nám, že je to skvělý film. A měla pravdu.

Velice stručně - tento film vypráví o mycí houbě Spongebovi, který žije v podmořském městečku Zátíši bikin. Je to výborný kuchař v podniku pana Krabse. Chce se stát manažerem jeho druhé restaurace Křupavý krab 2, ale nestane se.

V zápětí zlý Plankton (majitel restaurace Kamarádký kyblík, kam nikdo nechodí) ukradne místnímu králi korunu a nechá tam vzkaz, na kterém je, že mu ji ukradl pan Krabs.

Král Neptun ho chce usmažit za živa, ale Spongebob mu slíbí, že korunu najde. Cestou do strašného města Škeblova zažije spoustu dobrodružství.

Zlý Plankton mezitím ovládne celé Zátíši bikin a vysvobodit obyvatele může jen Spongebob a jeho kamarád Patrik hvězdičce.

Víc vám toho nenapišu, to by potom nemělo smysl se na to podívat. Film je sice kreslený, ale vhodný pro každý věk. Přeji příjemnou zábavu.=)

Autor: Klára Matoušková, 6.C

Tancovala jsem od malička

Čtrnáctiletá Gabriela Krčálová se věnuje STREET DANCU v taneční skupině HDF Jihlava. Jako malá uměla lépe tancovat než chodit.

Jak dlouho se věnuješ tancování?

Nějaký ten pátek už to asi bude (smích). No přesně řečeno... V sedmi letech jsem začala tancovat v taneční skupině v Třebíči. A když jsme se přestěhovali do Jihlavy, ještě rok jsem dojížděla sem do Třebíče. Potom jsem se rozhodla chodit do taneční skupiny v Jihlavě, kde tancuji asi čtyři roky. Doufám, že tam s nimi vydržím co nejdéle.

Jak ses k tancování dostala?

Ještě když jsem byla v plenkách, tancovala jsem doma při reklamách

Baví mě všechny styly

Foto: K. Sobotková

(smích). Ale jinak mě k tomu od malička vedla moje mamka. *Který styl ze street dancu se ti nejvíce líbí a který je podle tebe nejlehčí a nejsložitější?*

Ve street dancu je stylů opravdu hodně (např. Nu style, house dance, krump, lockin', poppin', ...). Mně osobně se nejvíce líbí nu style a lockin'. Každý taneční styl je svým způsobem originální, a proto je nerozlišuji na nejlehčí a nejsložitější. Všechny styly mě prostě baví.

Jaký největší zážitek zažila a kde?

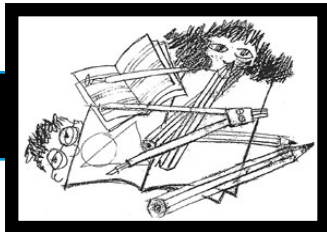
Největší zážitek jsem měla, když jsme jeli na BEAT STREET (tj. Mistrovství ČR), kde jsem byla už dvakrát. BEAT STREET se koná jednou za rok v Brně a dostanou se tam jen největší špičky ČR, které postoupí z regionálních kol. Opravdu se mi tam líbilo a doufám, že se dostaneme i na letošní ročník.

Autor: Kateřina Sobotková, 9.C

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřečtete na stránkách **GAG-BEN**u,
to si jinde nepřečtete!

Chcete vědět, co se děje na naší škole?
Čtete **GAG-BEN**!

Objevte styly pouličního tance

Pouliční tanec a všechna jeho odvětví se obecně nazývají STREET DANCE a patří do skupiny hip hop tanců. Mezi tyto styly řadíme: nu style (new style), krump, house, poppin' a lockin'. Všechny se postupně vyvinuly od jednoho tance, ale teď mají svou typickou formu a muziku. Nyní si je krátce představíme.

NU STYLE (NEW STYLE)

Jeden z nejoblíbenějších stylů celého světa. Má desítky podob a až milióny příznivců. Jako první ho tancovali černoši a jejich děti v amerických ghettech na ulici, poté se díky videoklipům rozšířil do celého světa. Nu style se tančuje i v Česku. Je to uvolněný styl, při němž používáme celé tělo. Nu style se, stejně jako skoro všechny tyto styly, tančuje většinou ve formě battlu.

Většina lidí si myslí, že název vznikl ze slova „new“, ale pravdou je, že je odvozen od názvu města New York, jelikož tento tanec se „narodil“ právě tam.

KRUMP

Vznikl přibližně před šesti lety v Americe. Vymyslel ho tanečník s přezdívkou Tight Eyez v domě své matky a poté se tento styl dostal přes několik tanečnicků jeho party do celého světa. Stal se tak oblíbeným, že v tuto chvíli je to nejpopulárnější pouliční tanec na světě. Krump se tančí ve formě battlu, což znamená, že proti sobě stojí, vždy přibližně tři tanečníci, a ti se snaží porazit druhou, stejně početnou partu. Vždy vyjde jeden ze skupiny, odtančí tak půlminutový vstup, a pak začne tančit tanečník z druhé skupiny. Muzika je ve formě hodně „tvrdeho“ hip hopu a tanec na laiky působí tak, jakoby měl tanečník epileptický záchvat. Je to hodně těžký tanec a je charakteristický ostrými pohyby.

HOUSE

Tento tanec do Česka zavítal před poměrně krátkou dobou, ale přesto je tady celkem hodně houseových tanečnicků, kteří by dokázali konkurovat světovým špičkám. Tento styl se také řadí mezi pouliční tance a je svým způsobem výjimečný, jelikož se tančuje na hodně specifickou hudbu, která je téměř bez textu. Člověk si v této muzice musí najít to své, co se mu líbí. Tanec má nezaměnitelnou podobu a tančuje se výhradně nohama. House se většinou tančuje také ve formě battlů.

LOCKIN'

Tančuje se hlavně pro pobavení publika. Tento styl se dá nejlépe popsat jako tanec s přehnanými gesty a rychlými pohyby, prokládanými krátkými pauzami, které jsou pro tento styl charakteristické. Tanečník se snaží napodobovat běžné denní situace (např. dívání se na hodinky, čtení novin, upravování si oblečení). Je to funky tanec, jenž užívá kombinaci ukazování, protáčení zápěstí a tleskání. Jedná se o kombinaci několika volných tanečních pohybů, které se obvykle ukončují vtipným trikem. V rychlém sledu tanečních prvků se náhle tanečník zastaví v nějaké póze, jakoby zmrzl.

POPPIN'

Je to asi nejméně populární styl v Čechách, ale i v ostatních zemích. Tanec se skládá hlavně ze sekaných a pečlivě natrénovaných prvků, jež se výrazně podobají prvkům electric boogie, ale přitom je od sebe dokonale odlišíte. Má totiž hodně odlišnou muziku od ostatních stylů. Muzika, na kterou se tančuje poppin', je celkem rychlá a má v sobě hodně tzv. tlesků a beatů, do kterých se dělají sekané pohyby. Tento styl se také tančuje buď ve formě battlů, anebo prostě jen tak pro publikum, či pro sebe. Je to zajímavý styl, ale nedá se říct, že by byl až tak oblíbený, pěkný a vtipný jako například lockin', ke kterému má nejbliže.

Jak se vyznáš v Hip-hopu

1) Hip hop vznikl v:

- a) Číny
- b) Americe
- c) Německu

2) Lidé, kteří zpívají v hiphopových písničkách si říkají:

- a) rapeři
- b) tenoři
- c) moderátoři

3) Beatbox je:

- a) krabice, do které se mlátí, jste-li naštvaní
- b) soubor rytmických tónů vydávaných ústy
- c) vyhazovač v hiphopovém klubu

4) Jméno jednoho z nejznámějších „bílých“ raperů v Americe je:

- a) 50 Cent
- b) Jamill
- c) Eminem

5) Battle je:

- a) ručník

- b) hiphopová hra na počítači
- c) taneční souboj

6) Seawalk je:

- a) taneční krok
- b) hiphopová čepice
- c) zvláštní styl plavání

7) Z čeho vzniklo pojmenování Nu style?

- a) od slova nuda
- b) z názvu města New York
- c) od slova nový

8) Velké volné oblečení se nosí v hip hopu, protože:

- a) ho nosili vězni, budoucí rapeři
- b) vypadá dobře při tanci
- c) mladí kluci rádi nosili oblečení po otcích

9) Durag je:

- a) potítko
- b) značka čepice
- c) šátek pod čepici

10) Výraz „respekt“ znamená:

- a) miluju tě, kotě
- b) vážím si tě
- c) máš pěkný kalhoty

Hodnocení:

0-3 správných odpovědí: Tvoje znalosti hip hopu nejsou zrovna světové. Jestli chceš být dobrým hip hoperem, měl by ses tímto tématem zabývat trochu víc.

4-7 správných odpovědí: Nemí to s tebou tak špatně, ale zdaleka ještě nejsi profík, co se hip hopu týče.

8-10 správných odpovědí: Jsi jednička! Mohl bys být univerzitním profesorem hip hopu, pokud ti na to ovšem někdo vystaví diplom.

Správné odpovědi:

1b, 2a, 3b, 4c, 5c, 6a, 7b, 8a, 9c, 10b.

Autor: Kateřina Sobotková
Zdroj: časopis BOB DANCE

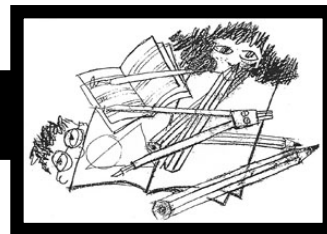
Slavnostní akademie k 30. výročí

-čtvrtek 29. května 2008

-začátek v 17 hodin

-divadelní sál kongresového centra Pasáž

V programu vystoupí členové školních souborů, přítomny budou delegace partnerských škol z Rakouska, Německa a Anglie.

Paní Doris se dívá na svět mladýma očima

V rámci projektu „Holocaust“ jsem navštívila se školou Terezín, viděla jsem hrůzu, kterou si tam museli lidé vytrpět.

Cestou domů jsem nad tím vším přemýšlela a říkala jsem si, že bych to tam asi nevydržela, kdyby po mně pořád někdo něco chtěl, k něčemu mě nutil, kdybych se stále setkávala s nemocemi a smrtí. Ale ti lidé pořád věřili, že to bude všechno lepší. Za největší podraz považuji fakt, když lidem řekli, že jedou do lázní a oni doufali a věřili.....A co ty malé děti? To musela být hrůza!

Ti lidé, kteří v současnosti sympatizují s myšlenkami Hitlera, vůbec nevědí, o čem mluví. Oni to nezažili, ani nevědí, jaké to muselo být, co ti lidé museli všechno zažít. Už tím, že se třeba koná nějaký pochod neonacistů, tak si to všechno zase připomenou. Určitě nejsem pro takové pochody, i když nevím, zda se tomu dá zabránit.

Pokud vás něco z téhle oblasti historie zajímá, určitě si přečtěte knížku Hanin kuffík. Není to veselá knížka s úplně dobrým koncem, ale je to kniha zajímavá a poučná.

V Terezíně jsme se také sešli s pamětníci, paní Doris Grozdanovičovou, která vlastně vším prošla a má můj upřímný obdiv stejně jako ostatní, kteří přežili. Vyprávěla nám o životě v terezínském ghettu, o pokusech o útek a popravách, o své nejlepší kamarádce. Bylo to velice zajímavé. Také nám říkala, že pro ni není vůbec jednoduché přijít a začít něco vyprávět a zase se vrátit do minulosti, zase si všechno připomenout, ale prý považuje za svou povinnost o tom informovat civilizaci. Byla velice příjemná a hlavně moc milá.

Paní Doris s Markétou a Eliškou

Foto: P. Mikoláš

Na našich stránkách vám přinášíme část z besedy.

Byla jste jenom v Terezíně, nebo i jinde?

Jen v Terezíně. Obdivuji všechny, kdo tu v Osvětimi přežil. Po celou dobu jsem pracovala v zemědělství. Nad celým městem ležel jako zvon těžký vzduch, nesnesitelné ovzduší, já se mohla nadýchnout. Pracovala jsem na poli, co je krematorium, pásala jsem husy, později lidické ovce. V listopadu 1943, v den sčítání, jsme byli nahnáni do Bohušovické kotliny. Celý den jsme tu stáli v zimě, nevěděli, co bude, zda snad nebudeme postřeleni. Moje babička zemřela po čtrnácti dnech. Zítra (20.2. 2008 – pozn. red.) tomu bude 64 let, co zemřela maminka. Musím se

ale na to, co bylo, dívat těma mladýma očima. Mladý člověk bere vše jinak. Víte, že v knize „Petr Ginz“ je moje fotografie? Ta dívka s ovečkami, to jsem já.

Znala jste Petra Ginze?

Ne. Zním jeho sestru.

Kde jste v ghettu bydlela?

Na mnoha místech. Po příjezdu v Hamburských kasárnách, pak v barákách, byly tam štenice, blechy, spávali jsme i venku, pak na ulici. Nikdy jsem tam nebyla.

Měla jste někdy šťastné chvílky?

Určitě. Mladý člověk nemůže být pořád nešťastný. Hodně jsem četla. Když jsme přijeli transportem do Terezína, šli jsme z Bohušovic pěšky. Na nádraží jsem viděla první mrtvolu v životě, na palci měla ceduli s číslem. Nikdy nezapomenu. Pomáhala mi četba.

Měla jste hodně dobrou kamarádku?

Měla, mám dosud přátele, jsem hodně komunikativní. Mám ji pořád, ještě žije.

Jak se vybírali lidé, co půjdou do transportu?

Výběr prováděla rada starších, podle čeho nevím. Já nevím, proč já nešla. Lidé měli tušení, že jdou na smrt.

Jaké to bylo, když někdo zemřel?

Smutné. V Bohušovické kotlině byly hromadné hroby, to působilo úplně strašně. V krematoriu neustále spalovali. O Malé pevnosti jsme nevěděli nic. V Litoměřické kotlině, kde jsem pásala, tam naházeli popel zemřelých z Terezína.

Jak to probíhalo, když přijela delegace Červeného kříže?

Měla jsem strašný vztek. Vše bylo krásně nachystané, naleštěné. Šli jen tam, kam je zavedli. Myslím, že jim vůbec nešlo o nás. Děti musely říkat naučené věty. Odjeli s tím, že Terezín je krásně vedený, tudíž do Osvětimi už nemusí.

Provedla jste něco, třeba ukradla?

Když jsem byla ještě v zahradnictví, okurky a rajčata jsme s děvčaty dovedně skrývaly, nosila jsem je nemocné mamince.

Jak jste prožila konec války?

Konec radostný. Neměla jsem, kam jít. O tom, že bratr žije, jsem nevěděla. Slyšeli jsme samé hrůzy. Asi čtrnáct dní před koncem války za mnou přišel na pastvu četník a ptal se mě, kam půjdu. Říkal, že mu zemřela dcera stejně stará jako jsem já, zda tedy nechci k nim. Byl z Kostelce nad Orlicí. Žila jsem u nich. Pak přijel bratr, odešli jsme spolu. Oni se pak ujali malého synovce. Je to teď moje rodina. Pro všechny jsem teta.

Jaké to bylo po válce s vámi a vaším bratrem dál?

Zpočátku velice těžké. Všichni z rodiny zahynuli. Jediná příbuzná – teta z Anglie. Bratr byl o pět let starší. Chtěla jsem studovat. Vystudovala jsem v Brně angličtinu a filosofii, studovala jsem i v Dánsku. Pak jsem pracovala na ministerstvu zahraničí. Odtud jsem však byla vyhozena, měla jsem přeče v Anglii tetu, dělala jsem korektury v tiskárně. Pak jsem pracovala v Čs. spisovatelů. Můj syn emigroval do Anglie. Já nechtěla emigrovat. Ale strašně ráda jezdím po světě. Můj syn říká, že proto, abych nemusela uklízet.

Paní Doris oslavila 7. dubna osmdesáté druhé narozeniny. Moc zdraví všechny žáky i učitele, s nimiž se v Terezíně setkala.

Zdroj: práce Nikolý Doležalové, 9.A

Záznam z besedy: Eva Pokorná (zkráceno pro potřeby časopisu)

Jak se dříve žilo

Všimli jste si projektů visících v 1. poschodí na 2. stupni? Ještě ne? Určitě se tedy u nich zastavte a zkuste alespoň trochu času strávit jejich prohlídkou a studiem.

Cílem tohoto projektu bylo, abychom se seznámili s našimi dějinami, přesněji určitým obdobím našich dějin, a to obdobím, kdy zde vládla tvrdá ruka komunismu. Rozdělili jsme se na skupinky a každá ze skupinek si mohla vybrat jakékoli téma, které se týkalo doby komunistické.

A jak vlastně vznikl nápad uskutečnit tento projekt? Na samém zrodu projektu byl státní svátek – 17. listopad, Den boje za svobodu a demokracii. V dějepise jsme si povídali o dějinách tohoto svátku a při této příležitosti pana učitele Zeiberta napadlo, že bychom si mohli napsat takovou menší „slohovku“ na téma buď čistě 17. listopad, nebo o životě za komunismu. Nakonec se z „menší slohovky“ staly dlouhodobé projekty, k nimž jsme hledali a shromažďovali materiály. Informace jsme získávali od rodičů, prarodičů, z internetu, knih, učebnic, ... Dokonce někteří vyjeli na kolech na chatu k prarodičům, odkud přivezli štědrý úlovek, pár starých krabiček od potravin a sirek, objevili nějaké mince.

Pátrali jsme po informacích z oblastí módy, motorismu, kultury, stravování apod.. Názvy projektů zněly např. „Co znělo v uších dřívější generaci“ nebo „Maso bude, soudruzi...“. V den, kdy jsme vlastní projekty dotvářeli, jsme si do školy donesli všechny získané a připravené materiály. Nezbyvalo, než vybrat to nejdůležitější a nejzajímavější. A pak už jsme jen lepili a výtvarně vylepšovali vzhled svých projektů. Doplnily je dobové fotografie, obrázky a komentáře. Byť si všichni mysleli, že zpracování zvládneme za hodinu, byli jsme rádi, že jsme to stihli za čtyři.

Tvorba těchto projektů znamenala pro všechny velmi zajímavou zkušenost se sháněním informací, získáváním různých materiálů, přispěla k vzájemné komunikaci s rodiči a prarodiči, k poznání jejich života, dozvěděli jsme se ledacos nového. Myslíme si, že všechny projekty se vydařily. A odměna? Jak jinak, než jedničky!

Autor: Zoja Chimed - Ochir, 9.C

Zdroj: práce žáků 8.C – V. Kutinové, K. Janovské, K. Prausové, K. Škarabelové, P. Janíka

Jak jsme zvládli přijímací zkoušky

Zdánlivě nehorší věc je za námi, a to přijímací zkoušky na střední školy a odborná učiliště. Konečně si můžeme oddychnout od věčného šprtání. Nicméně nezapomeňte, že na středních školách, ať jsou jakékoli, to bude mnohem těžší. Ale teď se tím nemusíte zabývat, přežijte ještě tu chvilku na této škole a užijte si prázdniny. Pak vyrazíte do nového prostředí. Proto Vám přeji, abyste se měli i na další škole dobře a zvládli větší množství učiva.

Tady jen pro představu ukážka, jak jste všichni v pohodě zvládli přijímačky:

- 9.A - v 1. kole 26 žáků, v 2. kole 3 žáci.
- 9.B - v 1. kole 23 žáci, v 2. kole 2 žáci
- 9.C - v 1. kole 21 žák, v 2. kole 2 žáci
- 9.D - v 1. kole 26 žáků, v 2. kole 1 žák

Celkově se v prvním kole na střední školy nebo učiliště dostalo 92 % žáků a ve druhém kole 8 % žáků.

Nakonec musíme poděkovat zejména rodičům, kteří měli mnohdy větší nervy než my a kteří nám získávali řadu informací. A hlavně - mnohé z nás podpořili. Také nesmíme zapomenout na učitele, kteří se s námi trápili a snažili se nás na přijímačky dobře připravit.

Autor: Kristýna Dobšínská, 9.C

Střední škola zdravotní byla moje volba

Rozhodla jsem se udělat rozhovor s bývalou žákyní naší školy, která navštěvuje Střední školu zdravotní v Třebíči. Odpověděla mi na pár zajímavých otázek!

Proč ses rozhodla jít zrovna na Střední zdravotní školu v Třebíči?

Na tuto školu jsem chtěla jít od mala, ani nevím proč.

Souhlasili s tím tví rodiče?

Ano, souhlasili. Věděli o mém přání a plně ho respektovali.

Jaká byla tvoje příprava na přijímací zkoušky na zvolenou školu?

Chodila jsem na ranní doučování k paní učitelce Katovské, která minulý školní rok odešla do důchodu.

Líbí se ti na nové škole?

Líbí se mi tam velice, protože jsem poznala nové přátele, skvělý kolektiv a dostali jsme výbornou učitelku. A také je to právě to, co jsem chtěla.

Co bys chtěla v budoucnu dělat?

V budoucnu bych se chtěla dostat na vysokou školu a pomáhat lidem jako psychologka. Tak doufám, že se mi toto přání splní.

Autor: Věra Pelánová, 9.C.

Odpovídala: Lenka Vodičková

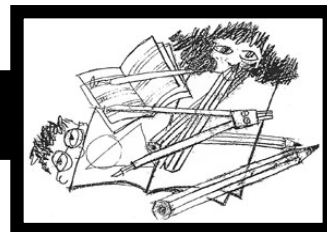
Sejdeme se opět na jedné škole

Nedávno probíhaly přijímací zkoušky na různé střední školy a gymnázia, a proto jsem se rozhodla napsat rozhovor s někým, kdo je psal. Vybrala jsem si právě Kateřinu Sobotkovou a Marcelu Kloudovou.

- Otázky:
1. Na jakou školu ses hlásila?
 2. Jak probíhaly přijímačky?
 3. Byly snadné?
 4. Byla jsi ráda, když ses dostala?
 5. Školu jsi určitě viděla, jak vypadá?

Odpovědi Katky:

1. Na Obchodní akademii Dr. Albína Bráfa v Třebíči.
2. Na přijímačkách byla zkouška nejprve z matematiky, ta trvala jednu hodinu. Potom jsme pokračovali půlhodinovou zkouškou z českého jazyka, psali jsme docela překvapivě pomalu diktovaný diktát.
3. Jo, docela dost lehký, taky podle toho vypadal můj výsledek, ale nechci se chlubit.
4. Když jsem zjistila, že jsem se dostala, tak jsem málem radostí vyběhla celý byt a také bych dupala, ale vzhledem k tomu, že bydlíme v pátém poschodí, tak jsem si to nemohla dovolit.
5. Škola celkově působila moc pěkně, byla tam příjemná atmosféra.

Odpovědi Marcely:

1. Na stejnou školu jako Katka - na Obchodní akademii Dr. Albína Bráfa v Třebíči.
2. U vstupních dveří byl nalepen papír, na kterém byla napsána jména a čísla tříd, do kterých máme jít. Učitel, který nás měl hlídat při psaní matematiky, přišel o 10 minut později! Po dopsání matematiky jsme měli 25 minut přestávku a následně diktát z českého jazyka. Celkově probíhaly přijímačky poklidně.
3. Zkouška z matematiky byla akorát o něco těžší než zkouška z českého jazyka.
4. Klepaly se mi ruce, brečela jsem a hned jsem napsala rodičům ze srandy, že jsem se nedostala, ale v zápětí jsem napsala, že jsem si dělala srandu.
5. Na první pohled zajímavě, ale vevnitř jsem se cítila nervózní. Třídy vypadaly téměř stejně jako na této škole a na chodbách byly automaty s kávou a ledovými nápoji.

Katka se dostala jako pátá a Marcela třicátá osmá z 88 žáků.

Autor: Michaela Cahová, 6.C

Mé povolání se mi vždy líbilo

K 30. výročí školy jsme se rozhodli udělat rozhovor s někým, kdo je tu už od jejího založení. Vybrali jsme si paní učitelku Marii Prušovou. Snad se vám budou líbit otázky, které jsme paní učitelce položili. Co ještě na závěr říci? Ať škola zažije dalších 30 let úspěchů a také hodně nových a nadaných studentů jako doposud.

Byla jste se školou spokojená hned, když jste nastoupila?? A jak jste se cítila??

Mé povolání se mi vždy líbilo, jsem ráda, že jsem si je zvolila. Nerozčilují vás poznámky žáků, když už jste na této škole tak dlouho?? Jen výjimečně. Nevhodné poznámky žáků prozrazují jejich vychování a morálku, také o charakteru vypovídají.

Co vás u žáků nejvíce rozčiluje??

Naprostý nezájem o vzdělání.

Jste spokojená s učitelským kolektivem??

Ano.

A se svými žáky??

S některými ano, s některými ne.

Jaké byly vaše dojmy z první hodiny, kterou jste na ZŠ Benešova učila?

Určitě pozitivní.

Jste s touto školou spokojená, nebo byste na ní chtěla něco změnit?

Jsem spokojená, jinak bych odešla jinam.

Mají žáci dobrou morálku nebo vám dělají naschvály??

Obojí. To by ani nebyly děti.

Co znamenají u vás v učebně tzv. „rajonky“?

Je-li žák přistižen, jak hází po třídě papírky, křídou a podobně, je mu přidělena lavice - pracovní stůl, dostane smetáček a lopatku a vymete z ní nepořádek. „Rajónek“ - je přidělená lavice k uklizení.

Autor: Aneta Vitamvášová, Dana Fialová, 9.A

Lubor Pokorný: Riskuje pro naše životy!

Lubor Pokorný je záchranář letecké služby v Plzni. Tuto práci dělá necelé dva roky. Vždy chtěl pomáhat lidem a to se mu také splnilo.

Chtěl jsi dělat vždy tuto práci a proč?

Ano, chtěl jsem pomáhat lidem.

Vedl tě k tomu někdo, nebo ses rozhodl sám, že budeš dělat tuto práci?

Pro školu jsem se rozhodl sám a pro tuto práci taky, a pak mi nabídli pracovat v armádě ve speciální skupině.

Jaké školy jsi musel vystudovat?

Musíš mít maturitu, a pak buď tříletý bakalářský obor, nebo tříletý vyšší obor zdravotnický záchranář a pak různá školení v armádě a kurzy a školy.

Lubor Pokorný v kokpitu

Foto: ze soukromého archivu

Když jsi šel poprvé do akce, jaký jsi měl z toho pocit?

Jsou dva různé typy akcí - zdravotní a bojová. Zdravotní byla hodně o adrenalinu, a nevěděl jsem, co je tam za zranění. Bojová ta byla o adrenalinu, strachu a nevěděli jsme, kde kdo je zalezlý. Jinak je to skoro stejné, až na to, že v bojové akci jde o život.

Měl jsi v práci nějaký špatný a naopak dobrý zážitek?

Ano měl. Špatný, když ti umře pod rukama člověk nebo postřelený kolega, a hezký, když někoho zachrániš nebo se narodí dítě.

Měl jsi za tu dobu, co děláš svou práci, pocit, že bys ji měl změnit?

Ano, to měl a ne jednou. Když přemýšlíš nad tím, co se ti všechno může stát při nějakém zásahu, ale to většinou dochází tak 2-3 dny po akci.

Co tě na této práci nejvíce baví?

No to je právě to, že můžeš někoho zachránit, nebo někomu pomoci a i ten adrenalin.

Jak dlouho tuto práci děláš?

Tři roky jsem byl ve škole, pak jeden rok na bojové letecké a pátrací službě a teď jsem necelé dva roky na letecké záchranné službě a pátrání.

Autor: Hana Chlupáčková, 9.C

ŽIVOT KOLEM NÁS

Návštívili nás rakouští kamarádi z Vídně

Dne 22. 4. 2008 nás navštívila třída z vídeňského gymnázia. Její žáci se velmi rychle skamarádili s našimi českými dětmi, u kterých měli také nocovat. S nimi přijely i jejich úžasné paní učitelky, které byly velmi příjemné a milé.

První den, tedy ve středu, jsme se vypravili za poznáváním našeho města Třebíče. V plánu dne byla i návštěva radnice, ve které nás přivítal místostarosta. Jakkmile jsme navštívili zajímavosti našeho města a splnili všechny zadané úkoly, dostali jsme jako sladkou odměnu dva kopečky zmrzliny. Den jsme zakončili večerí ve školní jídelně. Pak jsme se i se svými svěřenci rozešli do svých domovů.

Další den jsme začali poznáváním naší školy. Děti z Vídně vypadaly spokojeně, ale ještě spokojenější byly, když jsme navštívili historické město Telč. Po návštěvě Telče jsme šli na diskotéku, kterou jsme si všichni moc užili. Úderem deváté hodiny jsme se rozešli do svých domovů.

Poslední den jsme vytvářeli gelové svíčky, které si naši kamarádi odvezli do Vídně. Pak nás čekal výstup našich skvělých zpěvaček Lucie Deabisové a Lucie Drápelové. Měli jsme možnost si také zazpívat, ale málokdo tuto šanci využil. Po karaoke show jsme šli na oběd, kde se kamarádi z Rakouska posílili před cestou domů. Jakkmile jsme dojedli, nastal opravdu dojemný odjezd rakouského gymnázia. Každý z nás doufá, že se jim zde líbilo, a že se brzy uvidíme.

Autor: Kristýna Bušová a Lucie Deabisová, 7.C

Telč - v zámeckém parku

Foto: K. Bušová

Projektový týden na prvním stupni

Ve dnech 17. – 19. 3. 2008 probíhal na naší škole projektový týden. První stupeň rozhodně nezahlé! Všechny třídy se aktivně zapojily a v ročníkových projektech s nejrůznějšími tématy pečlivě vypracovávaly zadané úkoly. A že se společná snažení vydařila, o tom svědčí výtvary, které zdobí všechny chodby pavilonu A.

Za zdárný průběh, dobrou organizaci, nemalou přípravu a výborné nápady patří poděkování všem třídním učitelům prvního stupně.

Témata projektů:

1. ročník: Domácí zvířata-tř.uč. Stejskalová, Kolbábková, Kuthan

Domácí zvířata

Foto: V. Ondráková

2. ročník: Počasí-tř.uč. Poulová, Mejzliková, Hájková

3. ročník: Zvířata-tř.uč. Marečková, Venhodová R., Štěpnička

4. ročník: Dopravní výchova-tř.uč. Ondráková, Venhodová, Králová

Dopravní výchova

Foto: V. Ondráková

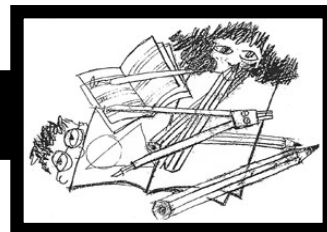
5. ročník: Brno-tř.uč. Jakubová, Burianová

Autor: Věra Ondráková

Brno

Foto: V. Ondráková

Kam půjdeme nejdříve?

Foto: H. Chlupáčková

Velikonoční dílničky

Ve čtvrtek dne 6. března 2008 se jako každoročně konaly Velikonoční dílničky. Tento den byl pro žáky prvních tříd a předškoláky. Děti si tu mohly vyrobit různé krásné velikonoční dekorace – velikonoční kuřátka, zajíčky z kartonu, velikonoční vajíčko, velikonoční kolíček a velikonoční perníčky.

Tento den připravili všichni vyučující 1. stupně a z 2. stupně paní učitelky Lampertová, Witkovská, Fraňková, Štěpničková a Svobodová. Pomáhali i žáci druhého stupně.

Autor: Hana Chlupáčková, 9.C

Barunce se daří

Foto: H. Chlupáčková

Víte, kdo nebo co je „Všeználek“?

Ve středu 23. dubna 2008 se žáci 5.A a 5.B zúčastnili oblastního kola „Všeználek“. Soutěž byla zaměřena na všeobecné znalosti z oblasti literatury, hudby, přírody, dějepisu, sportu, hádanky a byla doplněna zábavnými mezihrami. Soutěže se zúčastnilo osm družstev z Třebíče, Náměště nad Oslavou, Domamile, Moravských Budějovic. Žáci 5.B obsadili druhé místo, žáci 5.A byli třetí.

Žáci 5.A

Foto: J. Jakubová

Z 5.B soutěžila děvčata: Hromadová Pavla, Lukášková Běrnika, Prvácová Monika, Viewegová Barbora a náhradnice Lenka. Za 5.A soutěžili: Lukáš Coufal, Michal Tichý, Leona Fialová, Kathrin Decknerová.

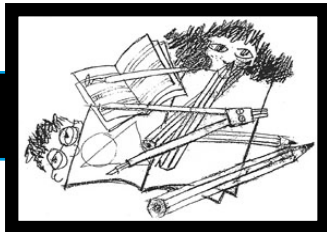
Děkujeme za dobrou prezentaci a paním učitelkám Burianové a Jakubové za přípravu

Informace: J. Jakubová

Žákyně 5. B

Foto: J. Jakubová

Nové redaktorky se osvědčují

Naše nové redaktorky, žákyně 6.C, se aktivně zapojily do práce na posledním čísle časopisu. Věříme, že se stejným zaujetím budou pracovat i v příštím období.

Žáci 6.C se zapojují do různých projektů. Rádi si hrají se svými malými kamarády ze školky, využívají svých jazykových znalostí, zajímají se o bezpečnost svoji i druhých, získávají zajímavé informace o ochraně životního prostředí.

„Animals/Tiere“

Velikonoční zvířátka

Foto: L. Jakešová

1. den

Kalendář nám ukazoval pondělí 17.března a my, žáci 6.C, jsme tímto dnem zahájili náš třídní projekt „Animals/Tiere“. Tento den jsme šli navštívit naše malé kamarády ze školky. Po příchodu jsme si rozebrali školkáčky tak, aby měla každá dvojice (nebo jeden šest'ák) „své“ dítě. Pak jsme se rozdělili na dvě skupiny. Ta první zůstala na koberci, aby si s malými pohrála a ta druhá si šla sednout ke stolkům, kde se vyráběla velikonoční zvířátka. Zhruba po hodině jsme se vyměnili. Až si každý pohrála a vyrobil zvířátko, vyšli jsme ven. Bohužel ale přišlo (i když my šest'áci jsme byli jen rádi, protože kdybychom tam byli ještě chvíli, byli bychom špinaví jak ta čuňátka), a proto jsme museli jít dovnitř. Rozloučili jsme se a šli jsme do školy. Tam jsme si zašli na oběd a poté jsme se v učebně pí uč. Fišerové dívali na Harryho Pottera a Fénixův řád.

2. den

Tento projektový den jsme zahájili rozdělením pracovních listů, na kterých byly natištěny jak anglické, tak německé úkoly a hádanky. Až jsme si je vypracovali, procvičovali jsme si naši slovní zásobu týkající se zvířat.

Poté jsme se naučili pár písniček a básniček, mezi které patřila například písnička Old McDonald.

Procvičujeme slovní zásobu

Foto: L. Jakešová

3. den

Ráno jsme si zopakovali písničky a básničky, které jsme se v úterý naučili. Rozdělili jsme se do skupin a paní učitelky Zahradková a Jakešová pro nás nachystaly velice zábavnou hru, která se týkala zvířátek a vůbec všeho, s čím jsme se předchozí den seznámili. Hra v angličtině byla velice podobná té, co jsme hráli v němčině. Obě dvě obsahovaly čtyři stanoviště, na kterých se postupně střídaly jednotlivé skupiny žáků.

Všichni jsme si užili spoustu legrace a myslím si, že to všechny bavilo a že bychom si to rádi zase zopakovali.

Autor: Klára Matoušková, 6.C

Beseda s městskou třebečskou policií

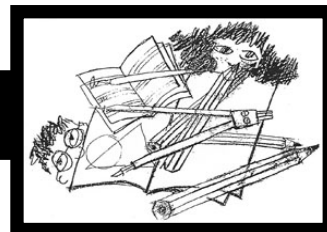
Byla středa 16. dubna, 5. vyučovací hodina a za námi, žáky 6.C, se přišli do školy podívat třebečští policisté. Byli dva, policistka a policista. Ptali se nás na různé otázky, které se týkaly hlavně naší bezpečnosti. Řekli nám, jak se starat o svoji bezpečnost a zachovat se při dopravní nebo jiné nehodě. Ukázali nám, co policisté potřebují ke své práci a co v ni dělají. Vysvětlili nám, jaký je rozdíl mezi policií ČR a městskou, a jak je poznáme. Dozvěděli jsme se také pár zajímavých informací o tísňovém volání. Nakonec jsme si mohli vybrat dárek, klíčenku nebo záložku se znakem policie.

Autor: Jana Dvořáková, Klára Matoušková, 6.C

TTS

Bylo zrovna 19. dubna a my žáci 6.C jsme se zúčastnili exkurze o ekologii právě v třebečské teplárně TTS sever. Po příchodu nás přivítal náš průvodce a zavedl nás do místnosti, kde byly stoly se židlemi a také tu bylo velmi horko. Až jsme se usadili, tak nám průvodce pustil prezentaci, při které jsme zjistili něco o ochraně životního prostředí, topení v domácnostech a o různých elektrárnách. Poté co jsme se podívali, měli jsme desetiminutovou přestávku a následoval krátký film právě o ekologii, ze kterého jsme si napsali test, kde nejlepší dostal kšiltovku. Nakonec jsme si prohlédli celou teplárnu a na 3. hodinu jsme se vrátili do školy.

Autor: Michaela Cahová, 6.C

Školáčky se vydováděli v tělocvičně

Dne 15. května 2008 navštívila naši školu školka z Obránců míru. Děti přišly dopoledne o půl desáté.

Převlékly se a přezuly v šatně u informací. Následovala animovaná pohádka Příběhy Ferdy mravence. Po záživné půlhodině následovala opičí dráha v tělocvičně. To se dětem moc líbilo. Mohly se sklouznout na klouzačce, zaskotačit na laně, shoupnout se na kruzích, zkusit kotrmelce, přeskočit nebo podlézt kozu, přejít po kladině, zaskákat si na trampolíně...

V 11 hodin se šly děti napít do jídelny, obléct, obout do šatny a odešly zpět do školky.

9.A pro ně již připravuje další program. Už se na své malé kamarády moc těší...

Autor: Marcela Kloudová, 9.A

Úsměv, prosím!

Foto: L. Witkovská

Naše žákyně si skvěle vedly v biologické olympiádě

Ve středu 16. dubna 2008 se konalo okresní kolo biologické olympiády kategorie C – 8. a 9. třídy. Vynikajícího výsledku dosáhly žákyně naší školy, které obsadily: 5. místo – Kalousková Aneta, 8. C, 6. místo – Prausová Kateřina, 8. C, 8. místo – Kotoulová Leona, 8. C. Ve středu 23. dubna 2008 se konalo okresní kolo biologické olympiády kategorie D – 6. a 7. třídy, ve kterém zazářila naše žákyně Pospíchalová Alžběta ze 7. C, která obsadila krásné 3. místo.

Poděkování patří nejen žákyním, ale i paní učitelce Blaženě Svobodové, která žákyně připravila.

Zdroj: zsbenesova.cz

Pizza snails

Chcete také ochutnat?

Tento projekt připravila paní učitelka Eva Pokorná pro zpestření výuky. Právě jsme probírali látku o jídle, a proto jsme se domluvili, že každý doma něco uvaří či upeče, recept napíše anglicky, doplní obrázky a ve škole bude prezentovat.

Nachystali jsme velký stůl a na talířky dali ochutnávky. Potom každý předvedl svůj projekt a nastala chvíle, na kterou se všichni těšili nejvíce – ochutnávání. Všechny talířky byly v mžiku prázdné.

Pizza snails

Foto: Z. Kolářová

Ohodnotili jsme chuť a i způsob prezentace. Bylo vidět, že se tento projekt líbil všem žákům naší třídy a hlavně obohatil naši anglickou slovní zásobu.

Pizza snails

Ingredients:

- 1 puff pastry
- 200g of ham
- 200g of grated cheese
- ketchup
- oregano
- salt
- 1 egg

Procedure:

Roll puff pastry to a shape of a rectangle. Spread it with ketchup, sprinkle it with oregano, put slices of ham on its surface and sprinkle it with grated cheese. Then roll the pastry like a fillet and cut it to circles. Put the circles on a baking tin and spread them with an egg. Put the baking tin into the oven heated up to about 170°C and bake it till it's gold.

Autor: Zdenka Kolářová, 8.B

Křehotiny

Foto: M. Okřínová

BMW od prvního šroubečku

Dne 14. dubna 2008 ve večerních hodinách se vydali studenti Soukromé střední odborné školy v Třebíči a poslanci Studentského parlamentu města Třebíče do německého města Mnichov.

Exkurze začínala velice zajímavou prohlídkou známé německé automobilky BMW. Viděli jsme výrobu automobilu od prvního šroubečku po kompletní dokončení luxusního vozu.

Potom jsme přešli k olympijskému areálu a za chvíli stannuli na Olympijské věži, odkud jsme měli nádherný rozhled. Poté jsme navštívili Sea Life – Podmořské akvárium s mořskými živočichy. Viděli jsme například žraloky, mořské koníky, obří želvu, neskutečné množství ryb a malilinkatých rybiček, i Nema :-).

V brzkých ranních hodinách jsme šťastně dojeli zpátky domů.

Autor: Marcela Kloudová, 9.A

Jožin si zkouší výstroj

Foto: V. Kafoněk

Budovy automobilky

Foto: M. Kloudová

Besedovali jsme se členy RAF

V našem kraji probíhal ve dnech od 14. dubna do 2. května další ročník tradičního mezinárodního leteckého cvičení Flying Rhino 2008 (Létající nosorožec). V rámci cvičení prověřovalo vzájemnou spolupráci i osm britských bojových letounů Tornádo.

Dne 24. dubna jsme měli mimořádnou příležitost se s britskými letci setkat. Seznámili jsme se s pětadvacetiletou navigátorkou Nicky Morris a sedmadvacetiletým pilotem Ryanem Sandbergem (Sandym). Létají spolu už delší dobu, a proto si vzájemně důvěřují, Nicky nám prozradila, že se se Sandym už nebojí létat. Zpočátku nám promítali fotografie, na nichž nám vysvětlovali, například, jak letoun Tornádo, stíhací bombardér, tankuje za letu. Během besedy nám vyprávěli, proč začali létat, povídali o svých začátcích, nevynechali ani své zážitky z Iráku i jiných zemí, kde plnili různé úkoly, ani zajímavosti z pilotní kabiny. Hovořili o spolupráci s českými, slovenskými i dánskými piloty při probíhající leteckém cvičení. Předvedli nám leteckou výstroj, dokonce si ji náš spolužák mohl vyzkoušet.

Měli jsme dost prostoru na to, abychom se mohli zeptat na otázky, které nás zajímaly. Určitě to byl pro všechny účastníky poučný, zajímavý a pro některé i nezapomenutelný zážitek.

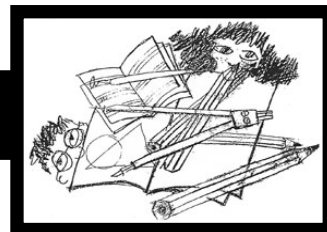
Beseda se nám velice líbila. I když pan učitel Kafoněk, který setkání zorganizoval, tlumočil, celé dvě hodiny jsme poslouchali jejich angličtinu, a to byl další přínos. Doufáme, že až tu budou příští rok, naskytne se podobná možnost, abychom si s nimi zase mohli popovídat.

Zdroj: práce žáků 8.C

Sandy s částí pilotní výstroje

Foto: V. Kafoněk

Velikonoční turnaj

Již 2. ročník sportovního Velikonočního turnaje pořádal Studentský parlament města Třebíče pro 7. a 8. ročník základní školy a pro střední školy. Záměrně to bylo pro smíšená družstva. Turnaj se konal dne 26. března 2008. Pro základní školy se konal na ZŠ Bartuškova a pro střední školy na střední průmyslové škole technické. A jak to celé dopadlo?

Základní školy

Vybíjená

1. místo ZŠ Bartuškova
2. místo ZŠ Kopce
3. místo Gymnázium
4. místo ZŠ TGM
5. místo ZŠ Benešova

Florbal

1. místo ZŠ Bartuškova
2. místo ZŠ Kopce
3. místo Gymnázium
4. místo ZŠ TGM
5. místo ZŠ Benešova

Střední školy

Volejbal

1. místo: Gymnázium Třebíč
2. místo: Katolické gymnázium Třebíč
3. místo: Obchodní akademie dr. A. Bráfa Třebíč
4. místo: Hotelová škola Třebíč
5. místo: Střední škola řemesel Třebíč
6. místo: Střední průmyslová škola Třebíč
7. místo: Soukromá SOŠ a střední odborné učiliště s.r.o.
8. místo: Vyšší odborná škola, vyšší zdravotnická škola, střední odborná škola zemědělská a střední zdravotnická škola Třebíč

Sálová kopaná

1. místo: Střední průmyslová škola Třebíč
2. místo: Vyšší odborná škola, vyšší zdravotnická škola, střední odborná škola zemědělská a střední zdravotnická škola Třebíč
3. místo: Střední škola řemesel Třebíč
4. místo: Katolické gymnázium Třebíč
5. místo: Hotelová škola Třebíč
6. místo: Obchodní akademie dr. A. Bráfa Třebíč
7. místo: Soukromá SOŠ a střední odborné učiliště s.r.o.
8. místo: Gymnázium Třebíč

Autor: Marcela Kloudová, 9.A

Vyrovnaná velikonoční laťka

Velikonoční laťka se konala dne 26.3.2008. Organizovali ji učitelé Pavel Mikoláš, Ondřej Štěpnička a David Kuthan.

Nejmladší žactvo I.

1. Jan Zbránek – 120 cm
2. Jakub Mikoláš – 115 cm
3. Jan Mikoláš – 115 cm

Nejmladší žactvo II.

1. Filip Veškna - 110 cm
2. Pavel Navrkal – 100 cm
3. Jiří Erat – 95 cm
4. Tomáš Hrbáček – 95 cm
5. Lukáš Nečada – 95 cm

1. Ivana Vespalcová – 95 cm
2. Eliška Škorpíková – 95 cm
3. Nella Augustinová - 95 cm

Ilustrační foto

Mladší žactvo:

1. Bilík – 140 cm
2. Bláha – 140 cm
3. Sýkora – 140 cm

1. Kocmánková – 120 cm
2. Krausová – 120 cm
3. Attasková – 120cm

Starší žactvo:

1. Formánek – 170 cm
2. Bohm – 165 cm
3. Jirkovský – 165 cm

1. Hajná – 135 cm
2. Vlčanová – 135 cm
- 3.-4. Holešínská, Musilová – 110 cm

Ilustrační foto

Zdroj: webové stránky školy

Coca-Cola Školský pohár 2008

ZŠ Benešova Třebíč – Katolické gym. Třebíč (6 : 0); ZŠ Benešova Třebíč – ZŠ Želetava (0 : 1); ZŠ Benešova Třebíč – ZŠ Okříšky (1 : 0)

1. ZŠ Želetava, 2. ZŠ Benešova Třebíč, 3. ZŠ Okříšky, 4. Katolické gym. Třebíč

Naši školu vzorně reprezentovali: Macháček Marek - 1 branka, Hlaváč Jakub, Laš Patrik , Oberreiter Tomáš, Fajtl Tomáš - 3 branky, Opletal David, Bohm Svatopluk, brankář Hůlek Michal, Matoušek Tomáš - 2 branky, Nguyen Michal, Rygl Josef, Veselý Petr, Hudeček Ondřej, Rygl Luboš, Žák Matěj, kapitán - 1 branka. Pavel Mikoláš – trenér.

Zdroj: webové stránky školy

Fotbalové mužstvo

Foto: P. Mikoláš

Zpráva

Dne 15.4.08 v 9 hodin se na základní škole Benešova v Divadélku pod schody uskutečnila beseda s třebíčským horolezcem Jiřím Jakubcem. Povídal nám o výpravě do Nepálu a Tibetu na horu Sisha Pangma (8035 m). Besedy se zúčastnili žáci 7.tříd a paní učitelky. Beseda byla velmi poučná. Žáky zaujalo vyprávění o životě lidí v Tibetu, nádherné Himalájské přírodě a radostech a strastech horolezců.

Autor: Dominik Šustr, 7.B

Jiří Jakubec stanul pod vrcholem

V úterý 15. 4. 2008 v Divadélku pod schody se žáci sedmého ročníku zúčastnili velmi zajímavé besedy o horolezectví. Zhruba 120 minut nám přednášel pan Jiří Jakubec. Tento zkušený horolezec věděl opravdu mnoho o plusech i mínusech Tibetu, o kráse i nebezpečí hory Sisha Pangma (8035 m), na kterou se i se svými společníky vypravil. Nejdříve nás pan Jakubec seznámil s kulturou a životem Tibeťanů, ale hlavně s tím, jak těžké mají životní podmínky, a to hlavně proto, že mají špatnou zdravotní péči a politickou situaci. Jakmile jsme všichni začali pečlivě poslouchat, dozvěděli jsme se o tom, jak vlastně celý výstup na horu Sisha Pangma probíhal. Musím konstatovat, že horolezci to vážně nemají příliš lehké, ale neohrožuje je pouze hora a její skaliska, ale i všemožné nemoci, které se u nás v České republice opravdu neobjeví. Překvapilo mě, co všechno se musí zařídit, než na takovou horu a do takového státu můžete vyrazit. Tak za prvé si musíte zařídit hotel, který bude dostatečně hygienický a finančně obstojný. To vám většinou zařídí cestovní agentura, ale co vám rozhodně nezajistí, je dostatek odvahy vyrazit do ulic Tibetu, kde se na vás naválí spousta dětí, kteří velmi stojí o vaše bonbóny, čokolády a drobné mince. Nejsou ale největším nebezpečím těchto ulic. Pokud vás nevydělají všemožní obchodníci s všemožným zbožím, smog a nesprávně skladované potraviny, tak máte vážně kuráž. Musím říct, že to pan Jakubec a jeho kolektiv skutečně měli. Při samotném výstupu se opravdu pořádně zapotili. Trvalo jim zhruba měsíc, než svoji jednotku pod vrchol hory Sisha Pangma (8035 m) dostali. Nakonec se jim však výstup až úplně na vrchol hory nepodařil. A to proto, že nebylo příliš příznivé počasí a museli se vrátit do tábora. Ale i přes to zažili dobrodružství, o kterém se nám může asi jenom zdát.

Autor: Kristýna Bušová, 7.C

Běh na Hrádku

V pondělí 21. dubna se uskutečnil tradiční Běh na Hrádku, přebor celé naší školy v přespolním běhu. V jednotlivých ročnících se nejlépe umístili: 1.roč. 300 m: Dívky: 1. Štěpničková 1:16, 2. Moldovan 1:18, 3. Brejčáková 1:19. Chlapci: 1. Krejčířik 1:06, 2. Nevrkla 1:06, 3. Bartošík 1:09. 2. roč. 500 m: Dívky: 1. Švehlová 1:33, 2. Ošmerová 1:39, 3. Pištoldová 1:41. Chlapci: Maleta 1:27, 2. Hochman 1:29, 3. Zbránek 1:31. 3. roč. 500 m: Dívky: 1. Jordánová 1:22, 2. Machátová 1:32, 3. Cardová 1:36. Chlapci: 1. Holub 1:28, 2. Dolák 1:31, 3. Blažek 1:31. 4. roč. 500 m: Dívky: 1. Burešová 1:29, 2. Divišová 1:32, 3. Horáčková 1:34. Chlapci: 1. Mikoláš 1:15, 2. Řiháček 1:17, 3. Zbránek 1:24. 5. roč. 800 m: 1. Jílková 4:04, 2. Fialová 4:07, 3. Vladeková 4:42. Chlapci: 1. Dolák 3:34, 2. Kratochvíl 3:36, 3. Kotrba 3:53. 6. roč. 800 m: Dívky: 1. Sylvestrová 3:21, 2. Attasková 3:40, 3.

Cahová 3:50. Chlapci: 1. Karas 3:16, 2. Jaroš 3:22, 3. Bilík 3:26. 7. roč. 800 m: Dívky: 1. Vejmelková 3:16, 2. Moldovan 3:24, 3. Blažková 4:24. Chlapci: 1. Diviš 3:03, 2. Bilík 3:04, 3. Němec 3:13. 8. roč. 800 m: 1. Janíčková 3:20, 2. Holešínská 3:24, 3. Benešová 3:55. Chlapci: 1. Laš 2:47, 2. Adam 2:51, 3. Hlaváč 3:03.

Závodů za slunečného, ale větrného počasí zorganizovali učitelé tělocviku Pavel Mikoláš, Pavel Svoboda, Josef Vomela a Milan Zeibert.

Zdroj: webové stránky školy

Přidej!

Foto: J. Jakubová

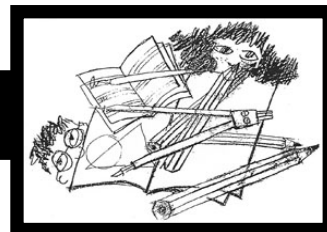
Atletické soustředění Dačice

Jako každý rok absolvovali i letos žáci 8. a 9. sportovních tříd ve dnech 22. – 25. 4. soustředění v Dačicích. Během čtyř dnů měli všichni mladí sportovci pravidelný režim. Vždy dopoledne a odpoledne strávili zdokonalováním techniky zvolených disciplín na místním stadioně a večer vyjžděli na kolech do krásného okolí – České Kanady. Navštívili tak tradiční i méně známé cíle tohoto průmyslem nedotčeného kraje, jako je Kostelní Vydří, Staré Hobzí, Písečné, Slavonice,

Není to paráda?

Foto: P. Mikoláš

židovské hřbitovy ukryté v zdejších hlubokých lesích, cyklistům otevřené pohraniční signálky a další. Přirozenou součástí soustředění se tak stal i historický exkurz spojený s environmentální výchovou – žáci se po všech destinacích pohybovali pouze a jen pomocí vlastních cyklistických sil (ti nejzdatnější dohromady ušlapali přes 80 km). Na své si přišly i dobrodružné povahy při brodění Moravské Dyje... Ke zdárnému průběhu přispěli páni učitelé Mikoláš, Vomela a Zeibert a také Jiří Kliner, bývalý žák naší školy, účastník juniorského mistrovství světa 2003 na Jamajce, který byl v Dačicích před pár lety ve stejné roli jako současní žáci sportovních tříd, a nyní si úspěšně vyzkoušel roli trenéra...

Zdroj: zsbenesova.cz

Trénovali jsme v Dačicích

Dne 22. dubna jsme v 8:00 byli nastoupeni s koly a věcmi na atletiku před školou. Po dojezdu jsme se ubytovali a vyjeli ještě ten den na stadion trénovat. Jel s námi i Jiří Kliner, který se zúčastnil juniorského mistrovství světa na Jamajce. Pomáhal nám vylepšovat jednotné disciplíny. V Dačicích s námi také byli učitelé pan Zeibert, pan Vomela (třídní učitel 9. B) a pan Mikoláš (třídní učitel 8. B). Večer jsme vyjeli na projížďku na kolech, zastavili jsme u zámku a dále jsme si mohli vybrat, zda pojedeme tu kratší, nebo tu delší trasu. Po delší trase jsme jeli kolem židovského hřbitova, kterých je v okolí spousty. Druhý den jsme opět vyjeli na atletický stadion a večer opět na kola. Třetí den byl výjezd na kolech. Vyjeli jsme brzo ráno a cesta trvala déle než šest hodin. Samozřejmě byly i nějaké zastávky. Byli jsme na pohraničí s Rakouskem, jeli jsme po silnici, kde dříve hlídali hranice komunisti apod...

Zážitků bylo mnoho, naučili jsme se pořádně techniky v disciplínách a byli jsme více trénováni na kolech.

Autor: Erik Vidlák, 8.B

Ilustrační foto

Volejbalový turnaj-okresní kolo

Za účasti sedmi družstev proběhlo v úterý 29. 4. 2008 na naší škole okresní kolo ve volejbale - dívky. Naše děvčata prošla náročným turnajem se skvělou bilancí – pět vítězných utkání a jen jedna porážka. Porážka, spíše čtyři nevyhrané míče způsobily, že v konečném pořadí skončila děvčata třetí. Za bojovnost, ale i za celkový přístup a nasazení si děvčata zaslouží poděkování. POŘADÍ: 1. ZŠ JEMNICE; 2. ZŠ NÁMĚŠŤ; 3. ZŠ TŘEBÍČ, BENEŠOVA; 4. ZŠ JAROMĚŘICE; 5. ZŠ

TŘEBÍČ, HORKA DOMKY; 6. ZŠ RUDÍKOV; 7. ZŠ HROTOVICE. NAŠE ZÁPASY: BEN. - ZŠ HORKA DOMKY TŘEBÍČ (2 : 1), BEN. - ZŠ RUDÍKOV (2 : 0), BEN. - ZŠ JAROMĚŘICE (2 : 0), BEN. - ZŠ NÁMĚŠŤ (1 : 2), BEN. - ZŠ JAROMĚŘICE (2 : 0), REPREZENTOVÁLA NÁS: 9.D: POKORNÁ EVA, MELKUSOVÁ KRISTÝNA, HLINKOVÁ ANETA, MERTLOVÁ JESSICA, PROKEŠOVÁ JANA, BOŽEJOVSKÁ MARTINA, 7. C: VEJMEJKOVÁ KLÁRA, MOLDOVAN LILIYA, TRENÉR: DAVID KUTHAN

Zdroj: webové stránky školy

Zahajovací závody na atletickém stadionu

V pátek 2.5. se uskutečnily na třebíčském atletickém stadionu zahajovací závody, v nichž uspěli i žáci naší školy. Žáky sportovních tříd a atletické přípravy vedli a závody organizovali páni učitelé Mikoláš, Svoboda, Vomela a Zeibert. Z výsledků žáků naší školy: 60 m: 1. Nguyen 7,81, 2. Šubert 8,05, 4. Mitchell 8,27 – 1. Vlčanová 8,59, 3. Vejmelková 8,75. 300 m: 3. Hvězda 46,63, 4. Procházka 49,69 – 1. Sochorová 49,58, 2. Chlubnová 52,67. Výška: 1. Jirovský 165, 2. Formánek 160, 3. Bláha 145 – 1. Hajná 135, 2. Attasková 130. Dálka: 1. Formánek 576, 2. Nguyen 531, 3. Šubert 483 – 1. Vlčanová 455, 2. Váňová 436, 3. Vejmelková 416. Koule: 1. Hamža 11,65, 2. Diviš 10,08, 3. Švaříček 9,45 – 1. Dvořáková 8,44, 2. Holešinská 8,43, 3. Kolářová 8,10. Disk: 1. Hamža 33,59, 3. Mrha 23,05 – 1. Dvořáková 18,41, 2. Holešinská 17,84, 3. Hajná 17,70. Kladivo: 1. Kašpar 31,05 – 1. Dvořáková 28,68. Oštěp: 1. Musil 29,17, 2. Vidlák 24,48. Kriket: 1. Musil 61,72, 3. Mikoláš 36,67 – 1. G. Veselá 36,82, 2. Chlubnová 25,49

Zdroj: webové stránky školy

Všechna družstva atletického žactva vítězí

Všechna čtyři družstva atletického žactva Spartaku Třebíč, jejichž základ tvoří žáci naší školy, zvítězila v I. kole krajského přeboru družstev, které se konalo v Jihlavě. Nejlepšího výkonu dosáhl výškař Dominik Jirovský, který zdolal laťku n výšce 173 cm. Mladé atlety na soutěž připravili a v jejím průběhu provázeli páni učitelé Mikoláš, Svoboda, Vomela a Zeibert. Z výsledků žáků Spartaku: Ml. žactvo: 60 m: 1. Vejmelková 8,64, 5. Sylvestrová 9,05 – 3. Kroupa 8,95. 150 m: 1. Vejmelková 21,60 – 2. Žák 24,41. 1500 m: 3. Fruhaufová 7:26,27 – 2. Karas 6:11,37. 4 x 60 m: 1. Attasková, Kosmáková, Fruhaufová, Prušková 41,82. 60 m př: 2. Attasková 13,69, 3. Fruhaufová 15,60 – 3. Kroupa 12,30, 5. Mařík 13,24. Dálka: 3. Sylvestrová 418, 4. Stehlíková 390 – 4. Musil 390. Výška: 3. Veselá 120, 4. Attasková 120 – 3. Kroupa 135, 5. Mařík 125. Koule: 1. Nohavová 7,12, 4. Navrálková 5,89 – 1. Musil 8,54, 2. Poustka 8,35. Kriket: 1. Sylvestrová 37,60, 3. Veselá 33,03 – 1. Poustka 57,17, 3. Musil 46,77. St. žactvo: 60 m: 2. Ježková 8,61, 3. Vlčanová 8,62, 4. Váňová 8,62 – 1. Formánek 7,75, 2. Nguyen 7,79, 3. Jirovský 7,92. 300 m: 1. Vlčanová 47,28 – 1. Nguyen 40,25. 1500 m: 6. Němec 6:23,90. 4 x 60 m: 1. Švaříček, Hlaváč, Mitchell, Sedlák 32,80. 200 m př: 3. Hvězda 34,27. Dálka: 1. Vlčanová 463, 3. Váňová 432 – 1. Formánek 591, 2. Nguyen 526. Výška: 1. Jirovský 173, 3. Mitchell 155. Tyč: 1. Formánek 260, 2. Jirovský 220. Koule: 1. Dvořáková 8,35, 3. Ježková 7,99 – 6. Hlaváč 9,46. Oštěp: 2. Dvořáková 18,86, 3. Vávrová 17,57 – 3. Mrha 29,67. Disk: 1. Dvořáková 21,79, 2. Vávrová 14,23 – 3. Mrha 25,18, 4. Vidlák 23,15.

Zdroj: webové stránky školy

Máte také rádi pohádky? A co takhle dát si pohádky pohádkově sladké?

Pohádková krajina Sladký ráj

Na okraji krásné zelenající se louky s různými druhy pestrých barevných květin rostou stromy, ale nejsou to obyčejné stromy, jsou to kouzelné stromy, které jsou ověšeny zlatými jablky a na jejich listech jsou kukly od motýlů celé zabalené v růžové cukrové vatě s příchutí jahod. Po pravé straně louky teče potok, který ústí do jezírka. V něm se sladká voda z potůčku přeměňuje na bonbony a lízátko. Vedle jezírka stojí armáda čokoládových figurek různých velikostí a tvarů. Na konci louky jsou malá pole s cukrovou řepou. Uprostřed louky vysoká myslivecká rozhledna postavená jenom z čokolády, žebřík je z čokolády, dveře jsou z čokolády a dokonce i lavice uvnitř je z čokolády. Vedle rozhledny, jako by hlídaly dvě sochy gumových medvídků z želé. Jeden byl žlutý a druhý zelený. Když nad touhle záhadnou loukou přšelo, tak to samozřejmě nebyl normální déšť, ale z nebe tekly proudy karamelu, které pokryly celou louku a ona se třpytila jako by byla zlatá.

Autor: Alexandra Kubičková, 6.C

Pohádková krajina

Uprostřed lesa stojí krásný vysoký zámek potažený bílým hedvábím. Se zámkem sousedí perníková chaloupka, která je pečena z nejsladšího perníku, z komína se vine kouř, to asi Ježibaba peče Jenička s Mařenkou, kteří ji systematickými nájezdy na perník ničili chaloupku. Asi pět set metrů za tímto pohádkovým zámkochaloupkovým útvarom můžete najít kouzelnou studánku s živou vodou, u ní tancují čtyři víly a zpívají. O kousek dál směrem na východ najdete tři studánky - v jedné je voda mrtvá, ve druhé omlazující a ve třetí obyčejná, aby se mohla zvířata napít a pouze uhasit žízeň. Asi čtyři sta metrů na sever od studánek můžete počkat a odpočinout si v chaloupce u sedmi trpaslíků, možná se také dočkáte nějakých veselých příběhů ze života se Sněhurkou. Každou hodinu tudy jezdí mluvící vlak, který je celý z papíru, s ním můžete jet na okružní cestu po lese. Když ale od oné chaloupky půjdete přibližně pět minut na sever, dojdete k hostinci „ZASEDMERO STŘEVÍČKY“, kde obsluhuje Popelka, vaří Fiona a majitelem je Shrek. Můžete si tu také zahrát bowling s Červenou Karkulkou, která se tu na půl hodinky zastavila, protože to má cestou k babičce. Dvě stě metrů západně od hostince narazíte na chaloupku babičky Paličkové, na dveřích své staré chaloupky má otvírací dobu své cukrárny „MŇAM MŇAM MLSKY“ a vzkaz pro svou vnučku „Karkulko, až přijdeš, musíme napéct novou várku ovesných preclíčků. Přijď do

cukrárny.“ V „MŇAM MŇAM MLSKY“ peče babička Paličková ty nejlepší cukrovinky. Cukrárna je od chaloupky asi půl hodiny chůze na jih. Hned vedle „MŇAM MŇAM MLSKY“ je rozcestník. Když zahnete doleva, dojdete do osady Galů, kde žijí také Asterix a Obelix, když doprava, dorazíte ke kolonii draků, tam je to ale hodně nebezpečné, protože to jsou draci ohniví. Rovnou cestou, přímo za nosem byste našli letní sídlo princezny Zlatovlásky. A poslední cestou se dostanete zpět k domovu babičky. U letního sídla princezny najdete taky rodinku stromů, které znají les jako své kořeny a nasměrují Vás kamkoliv budete chtít. Vedle těch stromů je krtinec, stačí jenom zaklepat na zem a vyleze Krteček v kalhotkách s kapsami. Hned po něm skočí pesek a kočička, kteří zrovna dopekli dort. Poštu v tomto lese roznáší Maxipes Fík, v obchodním krámě „BYSTROUŠKA“ prodává Včelka Mája a její kamarád Vilík. Obchod patří Lišce Bystroušce a Šípkové Růžence (ta ale z bezpečnostních důvodů nesmí prodávat květiny). Nedivte se, kdybyste potkali Popelku s koštětem. Všechna zvířata tu mluví, stejně jako rostliny. Vzduch je čistý, všichni jezdí výhradně na koních, je to prostě ráj.

Autor: Lucie Novotná, 6.C

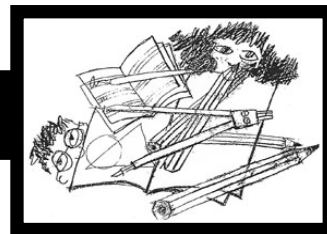
Pohádkové bytosti

Připravili jsme si pro vás další soutěž. Znáte dobře pohádky? Jestli ano, zapojte se do naší soutěže. *tato soutěž je určena žákům 1. a 2. třídy

- Doplňujte:
- Tři oříšky pro
 - Mach a
 - Princezna ze
 - Princ a
 - Sněhurka a sedm
 - Bob a
 - Ferda
 - Alenka v říši
 - Z pekla
 - Anděl

Dokážete správně doplnit názvy pohádek? Můžete mít jednu odpověď špatně, abyste byli zařazeni do slosování.

Doplňte a vhodte správně vyplněný test do schránky GAG-BEN (u hlavního vchodu). A doufáme, že budete vylosováni a získáte jedno číslo našeho-vašeho časopisu.

Sprcha

Ten den, kdy se to stalo, jsem myslela, že nemá chybu. Chtěly jsme si s kamarádkou užít den volna. Kamarádka přišla brzy ráno, abychom se stihly skvěle připravit. Chtěly jsme jít na koupaliště a na 100% si to užít. Také jsme věděly, že tam bude můj idol. Našly jsme si to nejužasnější místo na terase. Rozložily jsme si deku a osušky a pomalu a jistě jsme se chystaly do vody. Vlezly jsme do bazénu, voda byla skvěle ohřátá sluníčkem. Hned mi padl do oka, stál před naším bazénem se svou partičkou a užíval si jako my. Napadlo mě, že bych si zaplavala, a proto jsem řekla kamarádce, ať dá svačinu na terasu. Nikdy bych neuhodla, co „moji kamarádku“ napadne. Zaplavala jsem několik délek a vylezla z bazénu. Potom jsme dováděly ještě chvilku na skokáncích a šly se osprchovat. Kámoška šla ještě pro mýdlo. Vešla jsem do ženských sprch. Co to slyším? Mužské hlasy! Schovala jsem se za roh a čekala jsem, až někdo promluví, abych si to ověřila. Jenže to jsem neměla dělat. Z té uličky vyšel můj idol v celé kráse, jak ho pán bůh stvořil. Koukal na mě, jako kdyby mě v životě neviděl a jako kdybych byla kdoví co. Ihned si na sebe dal ručník, ale i tak jsme na sebe koukali. Trapně jsem řekla, že budu muset už jít a vyběhla jsem tak rychle z těch sprch, že se divili i lidi. Ihned jsem našla svoji kamarádku a ta byla ze mě celá pryč. Po chvíli se mi přiznala, že předtím převrátila značky pro muže a pro ženy. A já hloupá jsem se nachytala. Nikdy na to nezapomenu. Ale jí jsem to nezazlívala. Vždyť ona sama nevěděla, že se na to chytím já. Po prázdninách jsem se konečně se svým idolem potkala ve škole. Koukali jsme zase na sebe, ale všechno je dnes už OK. Chodíme spolu a jsme rádi, že takový trapas se stal jenom nám a neviděl nás nikdo jiný.

Autor: Nikola Buchalová a Věra Pelánová, 9.C

Jazykolamy v cizích jazycích

Když jsem jeden den neměl co dělat, brouzдал jsem po internetu a hledal jazykolamy jiných jazyků. Jazykolamy byly velice zajímavé a některé těžké, jiné byly naopak lehké a zajímavé nebyly. Umíte zřetelně a srozumitelně mluvit? Zkuste si to tady. :-)

Nejlehčí jazykolamy jsou pro nás snad ty české:

Šel pštros s pštrosicí a pštrosáčaty do pštrosáčárny.

Petr Fletr pletl svetr. Pletl Petr Fletr svetr? Svetr pletl Petr Fletr.

Kdy mohou splatit Ti ti tišší hoši dluh?

Kotě v bytě hbitě motá nitě.

Od poklopu ku poklopu, Kyklop kouli kouli.

K nám nejbliže to mají Slováci, proto si zkuste trošku s někým popovídat slovensky:

Priemerný Premiér prišiel na priemernú premiéru priemerného filmu o priemernom priemysle.

Naolejuje Júlia linoleum, alebo nenaolejuje Júlia linoleum?

Popukané pukance popukali na plne popukanej panvici plnej popukanych pukancov.

Brontosaurus, brontosaurica a brontosauričatá sa hádajú, ktorí z nich je najbrontosaurovatejší.

Vojaci sú vyrukavičkovaní a veliteľ je najnevyrukavičkovateľnejší.

Naša lomenica je zo všetkých lomeníc tá najlomenicovatejšia.

Anglicky se na naší škole učí skoro každý, proto tu máte i nějaké anglické:

Four fresh fine fish for you.

How much wood could a woodchuck chuck if a woodchuck could chuck wood.

Three witches watch three Swatch watches. Which witch watch which Swatch watch?

How many cans can a canner can if a canner can can cans? A canner can can as many cans as a canner can if a canner can can cans.

Thrust this thumb through this throat. (anglická verze strčprstkrzkrku)

Samozřejmě nesmíme zapomenout na němčináře:

Auf dem Rasen rasen Hasen, atmen rasseln durch die Nasen.

Wenn Fliegen hinter Fliegen fliegen, dann fliegen Fliegen Fliegen nach.

Die Wiener Wascherinnen waschen weisse Wasche!

Esel essen Nudeln nicht, Nesseln essen Esel nicht.

Eine gute gebratene Gans mit einer goldenen Gabel gegessen ist eine gute Gabe Gottes.

Fischers Fritz fischt frische Fische.

Tak jak jste na tom se svoji řečí!?! Stále si myslíte, že ovládáte dobře svoji mluvu? Zjistil jsem, že i herci si před vystoupením říkají jazykolamy, aby se nezakoktali. Až budete mít mluvní cvičení, zkuste si říct pár anglických jazykolamů. Chtěl jsem vám sem dát i francouzské jazykolamy, protože jsou těžké a zajímavé, ale je tam spousta výjimek, jak se co čte. Pokud vás toto téma zaujalo, zkuste nějaký jazykolam vymyslet. Povídat si tímto způsobem mezi kamarády je vcelku sranda.

Autor: Erik Vidlák, 8.B

TANEČNÍ SKUPINA "M" STYLE a-s

!!!! NABÍRÁ NOVÉ ČLENY !!!!

POKUD VÁS BAVÍ HIP HOP, STREET DANCE,
SHOW DANCE NEBO AEROBIK
A CHTĚLI BYSTE SE STÁT ČLENEM NAŠÍ
TANEČNÍ SKUPINY, BUDEME SE NA VÁS
TĚŠIT

NABÍRÁME DĚTI JIŽ OD 4 LET

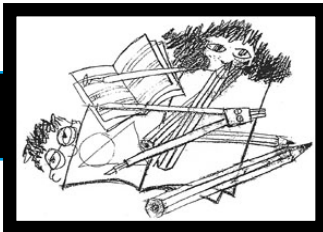
DNE 23.5.2008

(nebo ve dnech Po 16:30-17:45, Pá 17:30-19:30)
v Klubu mládeže Hájek (v lesíku nad Lagunou)

Naše stránky www.m-style-as.cz

Hlavní vedoucí Monika Kašíková

Tel: 737 939 545

RODINA HOMOLKOVIC

Táta (Fráňa) – Adam Kajan; IX. C
 Máma (Léňa) – Hana Chlupáčková; IX. C
 Syn (Tonda) – Honza Žaloudek; IX. C
 Dcera (Elča) – Kristýna Dobšínská; IX. C
 Šéf - Karel Neubert, IX. C
 Sekretářka - Ivana Benáčková, IX. C
 Nezaměstnaní - Michal Široký, IX. C
 Lukáš Videný, IX. C
 Ondřej Hudeček, IX. C

Hele, já vím, že jsem to neměl dělat, ale...

Už nic neříkej! Všechno chápou a nemusíš mi to znovu vysvětlovat! Mám tě ráda a to stačí!

1) Za vytahem...

Hehe! Tentokrát budeš dělat nájemního vraha?

Už to dál nevydržím! Musím něco dělat! Hned zítra půjdu na pracák!

Haha! Strašně vtipný!

2) Doma...
 Doma probíhá všechno zase jako dřív! Všichni se zase smějí a jsou šťastní! Jen Fráňu trápí, že sedí doma jako pecka a je nezaměstnaný!

Mno... zkusit to můžu! Jste přijat!

Ale pane řediteli! Takového jsme hledali celou věčnost!

3) Pondělí...
 Fráňa čeká na pracáku velkou frontu a když na něj konečně přijde řada, pošlou ho domů s tím, že se ozvou. To se však Fráňovi nelíbí a začne se hádat. Najednou se za něj přimluví krásná blondýna a Fráňu přijmou.

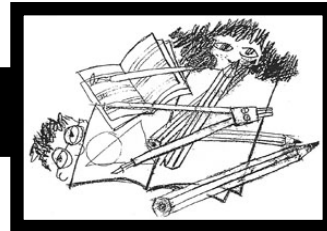

A co je to vůbec za práci?

Nevím, ale to je fuk! Hlavně, že za to budu mít prachy, ne?

M n o ... nevím, nevím!

4) Úterý...
 Druhého dne jde Fráňa do práce...

5) V nové práci...

Fráňa hned obsadil do postu zástupce ředitele v renomované firmě. Dostal dobrou kancelář a hlavně krásnou sekretářku, která s ním začne okamžitě koketovat.

Dobry den pane řediteli! Dal byste si kafičko?

Hm...moc rád...

6) Po týdnu...

Fráňa začíná chodit domů čím dál tím víc později a navíc páchnoucí po dámské voňavce... Léňa začíná mít podezření nevěry...

Manželské hádky se začaly stupňovat a Léňa byla čím dál tím víc nešťastná! Ale když padlo slovo „rozvod“ Fráňa, jako by se vzpamatoval!

A le... na jednání! Znáš to...votrava!

Lásko? Kde jsi byl tak dlouho?

7) V práci...

Fráňa tedy odchází domů s dobrým pocitem, že se dokázal takovému pokušení postavit zády!

Chtěl bych dát výpověď! A to hned!

Ale, ale? Copak se stalo? Nelíbí se vám vaše sekretářka?

A le líbí! To jo! Ale nechci kvůli ní riskovat své manželství a svou rodinu!

Nu dobrá, dobrá! Jak chcete! Hehe! Však vy zase přijdete s prosíkem!

8) Doma...

Ty už jsi doma? Tak brzo?

A proč?

Dal jsem výpověď a vůbec toho nelituji!

Protože vás nechci lásko ztratit! Né po druhé!

9) Doma...

Jasný! Tak jedem! Ale udělej sváču u?

Tati! Nevyrazíme někam na kolo? Je hezky!

Tak jo! Jedě-ěm!

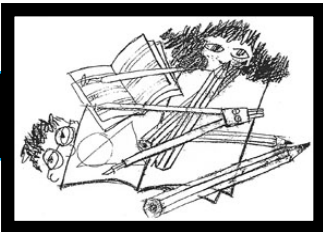
10) Někde venku...

Celá rodinka si vyšla na krásnou procházku a jsou šťastni jako dřív!

Fráňa vzal zpět do práce jako DJ, Tonda se stal zase hlavním vůdčím svého spolku „Křivá kšiltovka“, Elča zas zazářila ve svém spolku „Barbie“ a Léňa zase obnovila svůj spolek „Kafičko“!

A VŠICHNI ŽILI ŠTASTNĚ AŽ DO SMRTI! THEEE EEENDDD!!!

Autor: Zoja Chimed Ochir, 9.C
Foto: Zoja Chimed Ochir

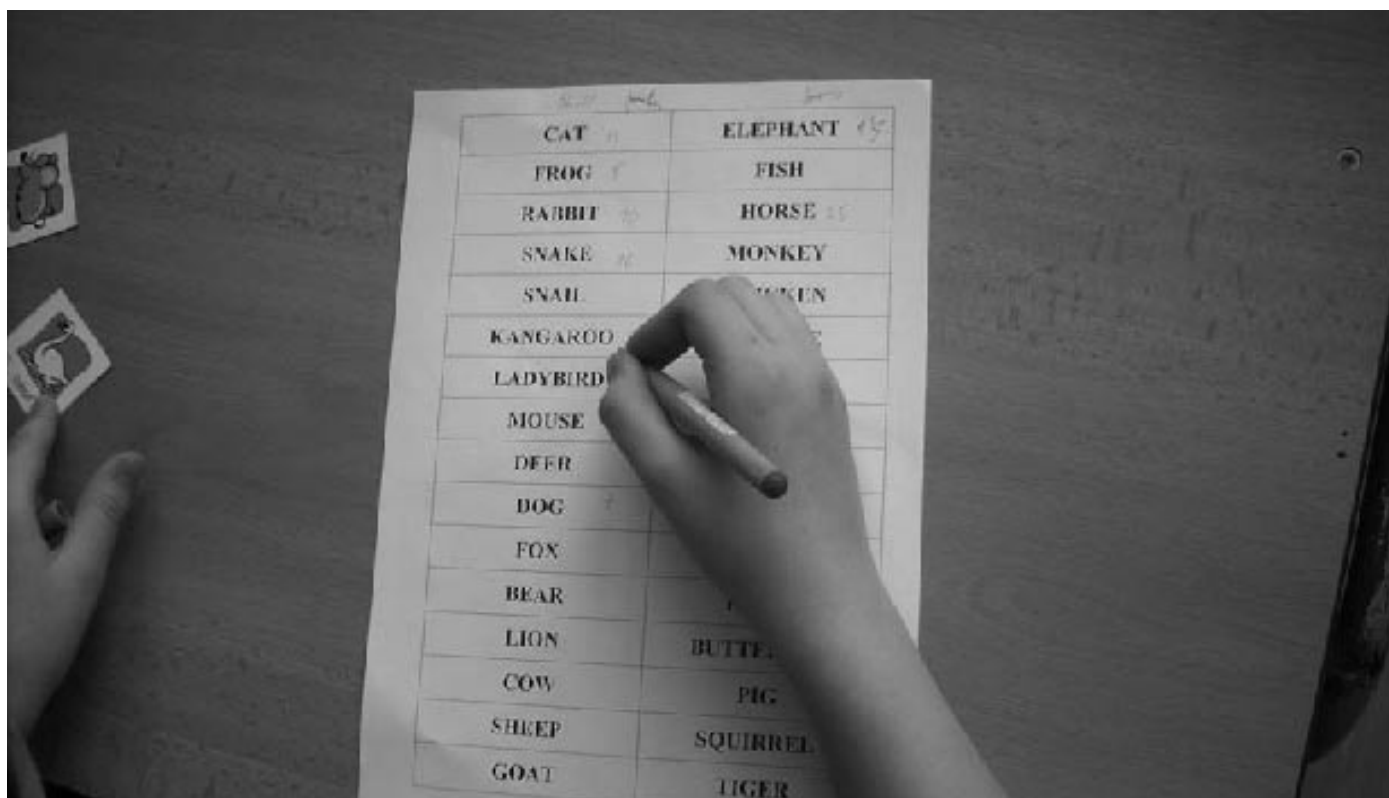
Základní škola Třebíč, Benešova

Volná místa v třídách s rozšířenou výukou

ZŠ Třebíč, Benešova přijme žáky do těchto tříd:

- třída s rozšířenou výukou cizích jazyků (žáci letošních 2. tříd)
- 6. třída s rozšířenou výukou cizích jazyků (týká se žáků letošních 5. tříd)
- sportovní příprava (žáci letošních 2. tříd)
- 6. třída s rozšířenou výukou tělesné výchovy se zaměřením na atletiku (týká se žáků letošních 5. tříd)

Veškeré informace denně v kanceláři školy od 6:30 do 15 hodin, telefon: 568 824 345 nebo e-mail: info@zsbenesova.cz.

Z projektu jazykové třídy 6. C

Foto: L. Jakešová
Koordinauje: Eva Pokorná
Vydává: ZŠ Benešova, Třebíč